

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

64. gadagājums

2021. gada 18. janvāris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2021/C 19/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
--------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2021/C 19/02	Lieta C-809/18 P: Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 11. novembra spriedums – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)/John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp. (Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – Iebildumu process – Relatīvs atteikuma pamats – 8. panta 3. punkts – Piemērošanas joma – Reģistrācijai pieteiktās preču zīmes identiskums vai līdzība ar agrāku preču zīmi – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MINERAL MAGIC” – Agrākas preču zīmes īpašnieka aģenta vai pārstāvja reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER”)	2
2021/C 19/03	Lieta C-42/19: Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums (Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Sonaecom SGPS SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Sestā direktīva 77/388/EEK – 4. pants – Jēdziens “nodokļa maksātājs” – Jaukta pārvaldītājsabiedrība – 17. pants – Tiesības uz priekšnodokli samaksāta PVN atskaitīšanu – PVN, ko priekšnodokli ir samaksājusi jaukta pārvaldītājsabiedrība par konsultāciju pakalpojumiem saistībā ar tirgus izpēti, lai, iespējams, iegādātos kapitāldaļas citās sabiedrībās – Atteikšanās no plānotās līdzdalības iegūšanas – PVN, kas samaksāts kā priekšnodoklis saistībā ar bankas komisijas naudu par tāda obligāciju aizdevuma organizēšanu un noformēšanu, kurš paredzēts, lai nodrošinātu meitasuzņēmumus ar ieguldījumu veikšanai nepieciešamajiem līdzekļiem – Nerealizētie ieguldījumi)	3

2021/C 19/04	Lieta C-61/19: Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 11. novembra spriedums <i>Tribunalul București</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Orange Romania SA/Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 95/46/EK – 2. panta h) punkts un 7. panta a) punkts – Regula (ES) 2016/679 – 4. panta 11. punkts un 6. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Personas datu apstrāde un privātās dzīves aizsardzība – Personu apliecinošu dokumentu kopiju vākšana un glabāšana, ko veic mobilo telekomunikāciju pakalpojumu sniedzējs – Datu subjekta “piekrišanas” jēdziens – Brīvi sniegta, konkrēta un apzināta norāde uz vēlmēm – Paziņojums par piekrišanu, ar ķeksīti atzīmējot izvēles rūtiņu – Datu subjekta veikta līguma parakstīšana – Pierādīšanas pienākums)	4
2021/C 19/05	Lieta C-287/19: Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 11. novembra spriedums (<i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva (ES) 2015/2366 – Maksājumu pakalpojumi iekšējā tirgū – 4. panta 14. punkts – Maksājumu instrumenta jēdziens – Daudzfunkcionālas personalizētas maksājumu kartes – Tuva darbības lauka sakaru (NFC) funkcija – 52. panta 6. punkta a) apakšpunkts un 54. panta 1. punkts – Lietotājam sniedzamā informācija – Izmaiņas pamatlīguma nosacījumos – Klusējot izteikta piekrišana – 63. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts – Ar maksājumu pakalpojumiem saistītās tiesības un pienākumi – Atkāpe attiecībā uz nelielas vērtības maksājumu instrumentiem – Piemērošanas nosacījumi – Maksājumu instruments, ko nevar bloķēt – Anonīmi izmantots maksājumu instruments – Sprieduma iedarbības laikā ierobežojums)	5
2021/C 19/06	Lieta C-300/19: Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 11. novembra spriedums (<i>Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>UQ/Marclean Technologies, S.L.U.</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Kolektīvā atlaišana – Direktīva 98/59/EK – 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) punkts – Jēdziens “kolektīvā atlaišana” – Atlaišanas gadījumu skaita noteikšanas kārtība – Atsauces laikposms, kas jāņem vērā)	6
2021/C 19/07	Lieta C-382/19 P: Tiesas (astotā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums – <i>Ralph Pethke</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (<i>EUIPO</i>) (Apelācija – Civildienests – Ierēdnis – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (<i>EUIPO</i>) dienestu iekšēja pārstrukturēšana – Iecelšana citā amatā – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 7. pants – Slēpts sods – Dienesta intereses – Darba līdzvērtība – Pienākums norādīt pamatojumu – Faktu sagrozīšana – Psiholoģiska vardarbība – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 12.a pants)	6
2021/C 19/08	Lieta C-427/19: Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums (<i>Sofiyski rayon en sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “ <i>Bulstrad Vienna Insurance Group</i> ” AD/ <i>Olympic Insurance Company Ltd</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2009/138/EK – 274. pants – Apdrošināšanas sabiedrību likvidācijas procesam piemērojamās tiesības – Apdrošināšanas sabiedrības licences anulēšana – Pagaidu likvidatora noteikšana – Jēdziens “lēmums sākt apdrošināšanas sabiedrības likvidācijas procesu” – Tiesas nolēmuma sākt likvidācijas procesu izcelsmes dalībvalstī neesamība – Tiesvedību apturēšana pret attiecīgo apdrošināšanas sabiedrību citās dalībvalstīs, kas nav tās izcelsmes dalībvalsts)	7
2021/C 19/09	Lieta C-433/19: Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 11. novembra spriedums (<i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ellmes Property Services Limited/SP</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās – 24. panta 1) punkts – Izņēmuma jurisdikcija lietās, kuru priekšmets ir lietu tiesības saistībā ar nekustamo īpašumu – 7. panta 1) punkta a) apakšpunkts – Īpašā jurisdikcija līgumtiesību jomā – Dzīvokļa īpašnieka prasība, ar ko tiek lūgts, lai cits dzīvokļa īpašnieks izbeigtu dzīvokļa īpašuma lietošanu tūrisma nolūkos)	8

2021/C 19/10	Lieta C-446/19 P: Tiesas (astotā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums – <i>Stephan Fleig</i> /Eiropas Ārējās darbības dienests (Apelācija – Civildienests – Līgumdarbinieki – Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) – Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 47. panta c) punkta i) apakšpunkts – Uz nenoteiktu laiku noslēgta līguma izbeigšana – Arodslimība – Uzticības saiknes zudums – Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa – Rūpības pienākums – Pamattiesību hartas 30. un 41. pants – Faktu sagrozīšana – Pārbaudes tiesā apjoms)	9
2021/C 19/11	Lieta C-676/19 P: Tiesas (septītā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums – <i>Bruno Gollnisch</i> /Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome (Apelācija – Institucionālās tiesības – Eiropas Parlaments – Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām – Parlamentārās palīdzības piemaksa – Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana – Tiesas sprieduma sekas)	9
2021/C 19/12	Lieta C-734/19: Tiesas (astotā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums (<i>Tribunalul București</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>ITH Comercial Timișoara SRL</i> /Agenția Națională de Administrare Fiscală – <i>Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București</i> , <i>Agenția Națională de Administrare Fiscală</i> – <i>Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – Priekšnodokļa atskaitīšana – Sākotnēji plānotās darbības izbeigšana – Tiesības uz priekšnodokli samaksātā PVN atskaitīšanu – Darbības ar nekustamo īpašumu)	10
2021/C 19/13	Lieta C-796/19: Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Austrijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde – Direktīva 2007/59/EK – Vilciena vadītāju sertificēšana – 3. panta a) punkts – Kompetentā valsts iestāde – Direktīva 2004/49/EK – 16. panta 1. punkts – Drošības iestāde – Vairāku iestāžu norīkošana)	10
2021/C 19/14	Lieta C-842/19: Tiesas (sestā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Beļģijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde – Tiesas spriedums, ar kuru konstatēta pienākumu neizpilde – Neizpilde – Kapitāla brīva aprīte – LESD 63. pants – Beļģijas nodokļu tiesību normu par ienākuma no ārvalstī esoša nekustamā īpašuma nesaderīgums – LESD 260. panta 2. punkts – Lūgums noteikt kavējuma naudu un naudas sodu)	11
2021/C 19/15	Lieta C-41/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 28. janvārī iesniedza <i>Gericht Erster Instanz Eupen</i> (Beļģija) – DQ/Wallonische Region	12
2021/C 19/16	Lieta C-42/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 28. janvārī iesniedza <i>Gericht Erster Instanz Eupen</i> (Beļģija) – FS/Wallonische Region	12
2021/C 19/17	Lieta C-43/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 28. janvārī iesniedza <i>Gericht Erster Instanz Eupen</i> (Beļģija) – HU/Wallonische Region	13
2021/C 19/18	Lieta C-173/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 23. aprīlī iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia	14
2021/C 19/19	Lieta C-338/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 22. jūlijā iesniedza <i>Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi</i> (Polija) – <i>Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty</i> /D.P.	15
2021/C 19/20	Lieta C-488/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 2. oktobrī iesniedza <i>Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie</i> (Polija) – <i>Delfarma Sp. z o.o./Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych</i>	16

2021/C 19/21	Lieta C-500/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 6. oktobrī iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – <i>ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft/Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH</i>	16
2021/C 19/22	Lieta C-513/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 13. oktobrī iesniedza <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) – <i>Autoridade Tributária e Aduaneira/Termas Sulfurosas de Alcafache SA</i>	17
2021/C 19/23	Lieta C-514/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 13. oktobrī iesniedza <i>Bundesarbeitsgericht</i> (Vācija) – <i>DS/Koch Personaldienstleistungen GmbH</i>	18
2021/C 19/24	Lieta C-518/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 16. oktobrī iesniedza <i>Bundesarbeitsgericht</i> (Vācija) – <i>XP/St. Vincenz-Krankenhaus GmbH</i>	18
2021/C 19/25	Lieta C-519/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 15. oktobrī iesniedza <i>Amtsgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>K</i>	19
2021/C 19/26	Lieta C-536/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 22. oktobrī iesniedza <i>Lietuvos Aukščiausiojo Teismo</i> (Lietuva) – <i>UAB Tiketa/M. Š., VŠĮ Baltic Music</i>	20
2021/C 19/27	Lieta C-537/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 21. oktobrī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>L Fund/Finanzamt D</i>	21
2021/C 19/28	Lieta C-541/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Lietuvas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome	21
2021/C 19/29	Lieta C-542/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Lietuvas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome	23
2021/C 19/30	Lieta C-543/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Bulgārijas Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome	25
2021/C 19/31	Lieta C-544/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Bulgārijas Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome	26
2021/C 19/32	Lieta C-545/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Bulgārijas Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome	27
2021/C 19/33	Lieta C-546/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Rumānija/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome	28
2021/C 19/34	Lieta C-547/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Rumānija/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome	30
2021/C 19/35	Lieta C-548/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Rumānija/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome	31
2021/C 19/36	Lieta C-549/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Kipras Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome	33
2021/C 19/37	Lieta C-550/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Kipras Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome	34
2021/C 19/38	Lieta C-551/20: Prasība, kas celta 2020. gada 26. oktobrī – Ungārija/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome	35
2021/C 19/39	Lieta C-552/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Maltas Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome	37

2021/C 19/40	Lieta C-553/20: Prasība, kas celta 2020. gada 26. oktobrī – Polijas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome	38
2021/C 19/41	Lieta C-554/20: Prasība, kas celta 2020. gada 26. oktobrī – Polijas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome	39
2021/C 19/42	Lieta C-555/20: Prasība, kas celta 2020. gada 26. oktobrī – Polijas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome	41
2021/C 19/43	Lieta C-562/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 28. oktobrī iesniedza Administratīvā rajona tiesa (Latvija) – SIA “Rodl & Partner”/Valsts ieņēmumu dienests	42
2021/C 19/44	Lieta C-564/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 21. oktobrī iesniedza <i>Supreme Court</i> (Īrija) – PF, MF/Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority . . .	43
2021/C 19/45	Lieta C-565/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. oktobrī iesniedza <i>Landgericht Köln</i> (Vācija) – DS/Deutsche Lufthansa AG	44
2021/C 19/46	Lieta C-567/20: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. oktobrī iesniedza <i>Općinski građanski sud u Zagrebu</i> (Horvātija) – A.H./Zagrebačka banka d.d.	44
Vispārējā tiesa		
2021/C 19/47	Lieta T-735/18: Vispārējās tiesas 2020. gada 18. novembra spriedums – <i>Aquind</i> /ACER (Enerģētika – Regulas (EK) Nr. 714/2009 17. pants – ACER lēmums, ar kuru noraidīts lūgums piešķirt atbrīvojumu attiecībā uz jauniem elektrotīklu starpsavienojumiem – Sūdzība ACER apelācijas valdē – Kontroles intensitāte)	46
2021/C 19/48	Lieta T-377/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 18. novembra spriedums – <i>Topcart</i> /EUIPO – <i>Carl International</i> (“TC CARL”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmēs “TC CARL” reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts grafiska preču zīme “CARL TOUCH” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	46
2021/C 19/49	Lieta T-378/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 18. novembra spriedums – <i>Topcart</i> /EUIPO – <i>Carl International</i> (“TC CARL”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “TC CARL” reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts grafiska preču zīme “CARL TOUCH” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	47
2021/C 19/50	Lieta T-21/20: Vispārējās tiesas 2020. gada 18. novembra spriedums – <i>LG Electronics</i> /EUIPO – <i>Staszewski</i> (“K7”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “K7” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “k7” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Preču līdzība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	48
2021/C 19/51	Lieta T-571/17: Vispārējās tiesas 2020. gada 13. novembra rīkojums – UG/Komisija (Civildienests – Līgumdarbinieki – Uz nenoteiktu laiku noslēgts līgums – Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 47. panta c) punkta i) apakšpunkts – Izbeigšana ar uzteikumu – Vienošanās par kaitējuma atlīdzinājuma summu – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	48
2021/C 19/52	Lieta T-827/19: Vispārējās tiesas 2020. gada 30. oktobra rīkojums – <i>Gáspár</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu – Civildienests – Valstī iegūto pensijas tiesību nodošana – Sūdzība, kas iesniegta pēc Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktā paredzētā trīs mēnešu termiņa beigām – Atvainojamas maldības neesamība – Acīmredzama nepieņemamība)	49

2021/C 19/53	Lieta T-32/20: Vispārējās tiesas 2020. gada 19. novembra rīkojums – <i>Buxadé Villalba u.c./Parlaments</i> (Prasība atcelt tiesību aktu – Institucionālās tiesības – Parlamenta loceklis – Parlamenta veikta divu Spānijas deputātu ievēlēšanas par Eiropas Parlamenta deputātiem pieņemšana zināšanai – Trīs citu Eiropas Parlamenta deputātu locus standi – Tieša skārums neesamība – Pieteikums nolūkā panākt deklaratīvu nolēmumu – Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji celta tiesā, kuras kompetencē acīmredzami nav to izskatīt)	49
2021/C 19/54	Lieta T-163/20: Vispārējās tiesas 2020. gada 29. oktobra rīkojums – <i>Isopix/Parlaments</i> (Prasība atcelt tiesību aktu un prasība atlīdzināt zaudējumus – Publiski pakalpojumu līgumi – Iepirkuma procedūra – Fotopakalpojumu sniegšana – Pretendenta piedāvājuma noraidīšana un iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendenta – Publiskā iepirkuma procedūras atcelšana – Strīda priekšmeta daļējs zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas – Rīkojums – Prasība, kas daļēji celta tiesā, kurai acīmredzami nav kompetences to izskatīt)	50
2021/C 19/55	Lieta T-257/20: Vispārējās tiesas 2020. gada 17. novembra rīkojums – <i>González Calvet/VNV</i> (Prasība atcelt tiesību aktu – Ekonomikas un monetārā politika – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Lēmums, ar ko ir atteikts piešķirt finansiālu kompensāciju attiecīgajiem akcionāriem un kreditoriem – Formas prasību neievērošana – Vispārējās tiesas Reglamenta 76. panta d) punkts – Acīmredzama nepieņemamība)	51
2021/C 19/56	Lieta T-383/20: Vispārējās tiesas 2020. gada 5. novembra rīkojums – <i>Moloko Beverage/EUIPO – Nexus Liquids</i> (“moloko”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības pasludināšanas process – Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu atsauksana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	52
2021/C 19/57	Lieta T-451/20 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 29. oktobra rīkojums – <i>Facebook Ireland/Komisija</i> (Pagaidu noregulējums – Konkurence – Informācijas pieprasījums – Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkts – Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – Steidzamība – Fumus boni juris – Interesu izsvēršana)	52
2021/C 19/58	Lieta T-452/20 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 29. oktobra rīkojums – <i>Facebook Ireland/Komisija</i> (Pagaidu noregulējums – Konkurence – Informācijas pieprasījums – Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkts – Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – Steidzamība – Fumus boni juris – Interesu izsvēršana)	53
2021/C 19/59	Lieta T-609/20: Prasība, kas celta 2020. gada 30. septembrī – <i>LA International Cooperation/Komisija</i>	54
2021/C 19/60	Lieta T-632/20: Prasība, kas celta 2020. gada 15. oktobrī – <i>OG/EAA</i>	56
2021/C 19/61	Lieta T-641/20: Prasība, kas celta 2020. gada 20. oktobrī – <i>Leonine Distribution/Komisija</i>	57
2021/C 19/62	Lieta T-650/20: Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – <i>NU/EUIPO</i>	58
2021/C 19/63	Lieta T-654/20: Prasība, kas celta 2020. gada 27. oktobrī – <i>Silex/Komisija un EASME</i>	59
2021/C 19/64	Lieta T-661/20: Prasība, kas celta 2020. gada 30. oktobrī – <i>NV/eu-LISA</i>	60
2021/C 19/65	Lieta T-670/20: Prasība, kas celta 2020. gada 9. novembrī – <i>Sam McKnight/EUIPO – Carolina Herrera</i> (“COOL GIRL”)	61
2021/C 19/66	Lieta T-673/20: Prasība, kas celta 2020. gada 11. novembrī – <i>Celler Lagravera/EUIPO – Cyclic Beer Farm</i> (“Cíclic”)	62
2021/C 19/67	Lieta T-675/20: Prasība, kas celta 2020. gada 12. novembrī – <i>Leonardo/Frontex</i>	62
2021/C 19/68	Lieta T-679/20: Prasība, kas celta 2020. gada 13. novembrī – <i>Dr. August Wolff/EUIPO – Combe International</i> (“Vagisan”)	63
2021/C 19/69	Lieta T-680/20: Prasība, kas celta 2020. gada 11. novembrī – <i>Novelis/Komisija</i>	64

2021/C 19/70	Lieta T-681/20: Prasība, kas celta 2020. gada 13. novembrī – OC/EĀDD	65
2021/C 19/71	Lieta T-682/20: Prasība, kas celta 2020. gada 16. novembrī – <i>Legero Schuhfabrik</i> /EUIPO – <i>Rieker Schuh</i> (Apavi)	65
2021/C 19/72	Lieta T-683/20: Prasība, kas celta 2020. gada 16. novembrī – <i>Lēģeru Schuhfabrik</i> /EUIPO – <i>Rieker Schuh</i> (Apavi)	66
2021/C 19/73	Lieta T-684/20: Prasība, kas celta 2020. gada 16. novembrī – <i>Legero Schuhfabrik</i> /EUIPO – <i>Rieker Schuh</i> (Apavi)	67
2021/C 19/74	Lieta T-687/20: Prasība, kas celta 2020. gada 16. novembrī – <i>Jinan Meide Casting</i> u.c./Komisija	68
2021/C 19/75	Lieta T-688/20: Prasība, kas celta 2020. gada 16. novembrī – <i>Freshly Cosmetics</i> /EUIPO – <i>Misiego Blázquez</i> ("IDENTY BEAUTY")	69
2021/C 19/76	Lieta T-692/20: Prasība, kas celta 2020. gada 18. novembrī – <i>Iliad Italia</i> /Komisija	70
2021/C 19/77	Lieta T-693/20: Prasība, kas celta 2020. gada 5. novembrī – <i>Hansol Paper</i> /Komisija	71
2021/C 19/78	Lieta T-110/18: Vispārējās tiesas 2020. gada 28. oktobra rīkojums – <i>Grange Backup Power</i> /Komisija .	71
2021/C 19/79	Lieta T-741/18: Vispārējās tiesas 2020. gada 23. oktobra rīkojums – ZZ/ECB	72
2021/C 19/80	Lieta T-222/20: Vispārējās tiesas 2020. gada 27. oktobra rīkojums – CH un CN/Parlaments	72
2021/C 19/81	Lieta T-490/20: Vispārējās tiesas 2020. gada 27. oktobra rīkojums – CH un CN/Parlaments	72

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2021/C 19/01)

Jaunākā publikācija

OV C 9, 11.1.2021.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 443, 21.12.2020.

OV C 433, 14.12.2020.

OV C 423, 7.12.2020.

OV C 414, 30.11.2020.

OV C 399, 23.11.2020.

OV C 390, 16.11.2020.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 11. novembra spriedums – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)/John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp.

(Lieta C-809/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – Iebildumu process – Relatīvs atteikuma pamats – 8. panta 3. punkts – Piemērošanas joma – Reģistrācijai pieteiktās preču zīmes identiskums vai līdzība ar agrāku preču zīmi – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MINERAL MAGIC” – Agrākas preču zīmes īpašnieka aģenta vai pārstāvja reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER”)

(2021/C 19/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāve: A. Lukošūtē)

Pārējie lietas dalībnieki: John Mills Ltd (pārstāvis: S. Malynicz QC), Jerome Alexander Consulting Corp.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 15. oktobra spriedumu John Mills/EUIPO – Jerome Alexander Consulting (“MINERAL MAGIC”) (T-7/17, EU:T:2018:679).
- 2) Noraidīt Jonh Mills Ltd prasību lietā T-7/17 par Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 5. oktobra lēmumu lietā R 2087/2015-1.
- 3) Jonh Mills Ltd sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelācijas sūdzību un tiesvedību Vispārējā tiesā, kā arī atlīdzina Jerome Alexander Consulting Corp. tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 148, 29.4.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums (Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Sonaecom SGPS SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-42/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Sestā direktīva 77/388/EEK – 4. pants – Jēdziens “nodokļa maksātājs” – Jaukta pārvaldītājsabiedrība – 17. pants – Tiesības uz priekšnodokli samaksāta PVN atskaitīšanu – PVN, ko priekšnodokli ir samaksājuši jaukta pārvaldītājsabiedrība par konsultāciju pakalpojumiem saistībā ar tirgus izpēti, lai, iespējams, iegādātos kapitāldaļas citās sabiedrībās – Atteikšanās no plānotās līdzdalības iegūšanas – PVN, kas samaksāts kā priekšnodoklis saistībā ar bankas komisijas naudu par tāda obligāciju aizdevuma organizēšanu un noformēšanu, kurš paredzēts, lai nodrošinātu meitasuzņēmumus ar ieguldījumu veikšanai nepieciešamajiem līdzekļiem – Nerealizētie ieguldījumi)

(2021/C 19/03)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Sonaecom SGPS SA

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 4. panta 1. un 2. punkts, kā arī 17. panta 1., 2. un 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jaukta pārvaldītājsabiedrība, kura atkārtoti iejaucas savu meitasuzņēmumu pārvaldībā, var atskaitīt pievienotās vērtības nodokli, kas samaksāts kā priekšnodoklis par konsultāciju pakalpojumu iegādi saistībā ar tirgus izpēti, kura veikta, lai iegādātos kapitāldaļas citā sabiedrībā, tostarp tad, ja šī iegāde galu galā nav notikusi.
- 2) Sestās direktīvas 77/388 4. panta 1. un 2. punkts, kā arī 17. panta 1., 2. un 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jaukta pārvaldītājsabiedrība, kura atkārtoti iejaucas savu meitasuzņēmumu pārvaldībā, nevar atskaitīt PVN, kas ir samaksāts kā priekšnodoklis par komisijas naudu, kura kredītiestādei ir samaksāta par obligāciju aizņēmuma organizēšanu un noformēšanu, kas bija paredzēts, lai veiktu ieguldījumus noteiktā nozarē, ja šie ieguldījumi galu galā nav notikuši un ja ar šo aizņēmumu iegūtais kapitāls ir ticis pilnībā pārskaitīts grupas mātesuzņēmumam kā aizdevums.

⁽¹⁾ OV C 139, 15.4.2019.

Tiesas (otrā palāta) 2020. gada 11. novembra spriedums Tribunalul București (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Orange Romania SA/Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

(Lieta C-61/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 95/46/EK – 2. panta h) punkts un 7. panta a) punkts – Regula (ES) 2016/679 – 4. panta 11. punkts un 6. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Personas datu apstrāde un privātās dzīves aizsardzība – Personu apliecinošu dokumentu kopiju vākšana un glabāšana, ko veic mobilo telekomunikāciju pakalpojumu sniedzējs – Datu subjekta “piekrišanas” jēdziens – Brīvi sniegta, konkrēta un apzināta norāde uz vēlmēm – Paziņojums par piekrišanu, ar ķeksīti atzīmējot izvēles rūtiņu – Datu subjekta veikta līguma parakstīšana – Pierādīšanas pienākums)

(2021/C 19/04)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītāja: Orange Romania SA

Atbildētāja: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 2. panta h) punkts un 7. panta a) punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46 (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 4. panta 11. punkts un 6. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka datu apstrādātājam ir jāpierāda, ka datu subjekts ar aktīvu rīcību ir norādījis piekrišanu savu personas datu apstrādei un ka tas iepriekš ir saņēmis informāciju attiecībā uz visiem ar šo apstrādi saistītajiem apstākļiem saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot skaidru un vienkāršu valodu, kas ļauj viņam viegli izprast šīs piekrišanas sekas tādējādi, ka tiek nodrošināts, ka tā ir sniegta, pilnībā apzinoties visus apstākļus. Līgums par telekomunikāciju pakalpojumu sniegšanu, kurā ir ietverta klauzula, saskaņā ar kuru datu subjekts ir ticis informēts un piekritis sava personu apliecinošā dokumenta kopijas vākšanai un glabāšanai identifikācijas mērķiem, nevar pierādīt, ka šis subjekts ir pienācīgi sniedzis piekrišanu šo tiesību normu izpratnē šai vākšanai un glabāšanai, ja:

- datu pārzinis pirms līguma parakstīšanas ir atzīmējis ar ķeksīti izvēles rūtiņu, kas attiecas uz šo klauzulu, vai ja
- minētā līguma noteikumi var maldināt datu subjektu attiecībā uz iespēju noslēgt attiecīgo līgumu pat tad, ja tas atsakās piekrist savu datu apstrādei, vai ja
- šis pārzinis netaisnīgi ir ietekmējis brīvu izvēli iebilst pret šo vākšanu un glabāšanu, pieprasot, lai datu subjekts, atsakoties sniegt piekrišanu, aizpildītu papildu veidlapu, kurā norādīts šis atteikums.

⁽¹⁾ OV C 164, 13.5.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 11. novembra spriedums (*Oberster Gerichtshof* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation*

(Lieta C-287/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Direktīva (ES) 2015/2366 – Maksājumu pakalpojumi iekšējā tirgū – 4. panta 14. punkts – Maksājumu instrumenta jēdziens – Daudzfunkcionālas personalizētas maksājumu kartes – Tuva darbības lauka sakaru (NFC) funkcija – 52. panta 6. punkta a) apakšpunkts un 54. panta 1. punkts – Lietotājam sniedzamā informācija – Izmaiņas pamatlīguma nosacījumos – Klusējot izteikta piekrišana – 63. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts – Ar maksājumu pakalpojumiem saistītās tiesības un pienākumi – Atkāpe attiecībā uz nelielas vērtības maksājumu instrumentiem – Piemērošanas nosacījumi – Maksājumu instruments, ko nevar bloķēt – Anonīmi izmantots maksājumu instruments – Sprieduma iedarbības laikā ierobežojums)

(2021/C 19/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *DenizBank AG*

Atbildētāja: *Verein für Konsumenteninformation*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK, 52. panta 6. punkta a) apakšpunkts, lasot to kopā ar tās 54. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek regulēta informācija un nosacījumi, ko ir pienākums sniegt maksājumu pakalpojumu sniedzējam, kurš vēlas ar savu pakalpojumu lietotāju vienoties attiecībā uz pieņemumu par piekrišanu viņu starpā noslēgtā pamatlīguma noteikumu izmaiņām atbilstoši šī līguma noteikumiem, taču tajā nav ierobežojumu attiecībā uz pakalpojumu lietotāja statusu vai līguma noteikumu veidu, kuros var veikt šādas izmaiņas, tomēr tas neskar iespēju pārbaudīt, vai noteikums nav negodīgs, ņemot vērā Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos normas gadījumā, kad pakalpojumu lietotājam ir patērētāja statuss.
- 2) Direktīvas 2015/2366 4. panta 14. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka par “maksājumu instrumentu”, kā tas ir definēts šajā tiesību normā, ir uzskatāma tuva darbības lauka sakaru (Near Field Communication) funkcija, kas ir integrēta personalizētā daudzfunkciju maksājumu kartē un kas ļauj veikt nelielas vērtības maksājumus no šai kartei piesaistītā bankas konta.
- 3) Direktīvas 2015/2366 63. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nelielas vērtības bezkontakta maksājums ar daudzfunkcionālu personalizētu maksājumu karti, izmantojot tuvu darbības lauka sakaru (Near Field Communication) funkciju, ir attiecīgā maksājumu instrumenta “anonīma” izmantošana šīs atkāpes normas izpratnē.
- 4) Direktīvas 2015/2366 63. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kurš vēlas izmantot šajā tiesību normā paredzēto atkāpi, nedrīkst tikai apgalvot, ka nav iespējams bloķēt attiecīgo maksājumu instrumentu vai nepieļaut tā izmantošanu, lai gan, ņemot vērā pieejamo tehnisko zināšanu objektīvo situāciju, šāda neiespējamība nevar tikt pierādīta.

⁽¹⁾ OV C 246, 22.7.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 11. novembra spriedums (*Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – UQ/Marclean Technologies, S.L.U.

(Lieta C-300/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Kolektīvā atlaišana – Direktīva 98/59/EK – 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) punkts – Jēdziens “kolektīvā atlaišana” – Atlaišanas gadījumu skaita noteikšanas kārtība – Atsauces laikposms, kas jāņem vērā)

(2021/C 19/06)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītājs: UQ

Atbildētāja: Marclean Technologies, S.L.U.

Piedaloties: Ministerio Fiscal, Fondo de Garantía Salarial

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 98/59/EK (1998. gada 20. jūlijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz kolektīvo atlaišanu 1. panta 1. punkta pirmās daļas a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai novērtētu, vai apstrīdētā individuālā atlaišana ir daļa no kolektīvās atlaišanas, šajā tiesību normā paredzētais atsauces laikposms, lai noteiktu kolektīvās atlaišanas esamību, ir jāaprēķina, ņemot vērā visu 30 vai 90 secīgu dienu laikposmu, kurā šī individuālā atlaišana ir notikusi un kurā šis pats darba devējs ir atlaidis visvairāk darbinieku viena vai vairāku ar konkrēto darba ņēmēju nesaistītu iemeslu dēļ šīs pašas tiesību normas izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 295, 2.9.2019.

Tiesas (astotā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums – Ralph Pethke/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

(Lieta C-382/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Civildienests – Ierēdnis – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) dienestu iekšēja pārstrukturēšana – Iecelšana citā amatā – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 7. pants – Slēpts sods – Dienesta intereses – Darba līdzvērtība – Pienākums norādīt pamatojumu – Faktu sagrozīšana – Psiholoģiska vardarbība – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 12.a pants)

(2021/C 19/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Ralph Pethke (pārstāvis: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Lukošūtē un B. Wägenbaur, Rechtsanwälte)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Ralph Pethke sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 337, 7.10.2019.

Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums (Sofiyski rayonen sad (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “Bulstrad Vienna Insurance Group” AD/Olympic Insurance Company Ltd

(Lieta C-427/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2009/138/EK – 274. pants – Apdrošināšanas sabiedrību likvidācijas procesam piemērojamās tiesības – Apdrošināšanas sabiedrības licences anulēšana – Pagaidu likvidatora noteikšana – Jēdziens “lēmums sākt apdrošināšanas sabiedrības likvidācijas procesu” – Tiesas nolēmuma sākt likvidācijas procesu izcelsmes dalībvalstī neesamība – Tiesvedību apturēšana pret attiecīgo apdrošināšanas sabiedrību citās dalībvalstīs, kas nav tās izcelsmes dalībvalsts)

(2021/C 19/08)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski rayonen sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: “Bulstrad Vienna Insurance Group” AD

Atbildētāja: Olympic Insurance Company Ltd

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/58/ES (2013. gada 11. decembris), 274. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentās iestādes pieņemtais lēmums anulēt attiecīgās apdrošināšanas sabiedrības licenci un iecelt tai pagaidu likvidatoru var būt “lēmums sākt apdrošināšanas sabiedrības likvidācijas procesu” šā panta izpratnē vienīgi tad, ja šīs apdrošināšanas sabiedrības piederības dalībvalsts tiesībās ir paredzēts vai nu, ka pagaidu likvidators ir tiesīgs realizēt minētās apdrošināšanas sabiedrības aktīvus un izmaksāt tās kreditoriem no šīs realizācijas iegūtos līdzekļus, vai arī – ka šīs pašas apdrošināšanas sabiedrības licences anulēšanas sekas ir tādas, ka automātiski tiek sākts likvidācijas process, un šajā ziņā atsevišķai iestādei nav jāpieņem formāls lēmums.
- 2) Direktīvas 2009/138, kas grozīta ar Direktīvu 2013/58, 274. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja nav izpildīti nosacījumi, kas ir izvirzīti, lai lēmums par apdrošināšanas sabiedrības licences anulēšanu un pagaidu likvidatora iecelšanu šim uzņēmumam būtu “lēmums sākt apdrošināšanas sabiedrības likvidācijas procesu” šā panta izpratnē, minētajā pantā nav ietverts citu dalībvalstu tiesu pienākums piemērot attiecīgās apdrošināšanas sabiedrības piederības dalībvalsts tiesības, kurās ir paredzēts apturēt visas tiesvedības, kas ir sāktas attiecībā uz šo sabiedrību.

⁽¹⁾ OV C 288, 26.8.2019.

**Tiesas (pirmā palāta) 2020. gada 11. novembra spriedums (*Oberster Gerichtshof* (Austrija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ellmes Property Services Limited*/SP**

(Lieta C-433/19) ⁽¹⁾

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (ES)
Nr. 1215/2012 – Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās – 24. panta
1) punkts – Izņēmuma jurisdikcija lietās, kuru priekšmets ir lietu tiesības saistībā ar nekustamo
īpašumu – 7. panta 1) punkta a) apakšpunkts – Īpašā jurisdikcija līgumtiesību jomā – Dzīvokļa īpašnieka
prasība, ar ko tiek lūgts, lai cits dzīvokļa īpašnieks izbeigtu dzīvokļa īpašuma lietošanu tūrisma nolūkos)**

(2021/C 19/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ellmes Property Services Limited*

Atbildētājs: SP

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 24. panta 1) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība, ar kuru dzīvokļa īpašnieks vēlas panākt, lai citam šajā ēkā esoša dzīvokļa īpašniekam tiktu aizliegts patvaļīgi un bez pārējo dzīvokļu īpašnieku piekrišanas mainīt sava dzīvokļa īpašuma lietošanas veidu, kas ir paredzēts dzīvokļa īpašuma līgumā, ir uzskatāma par prasību "lietā, kuras priekšmets ir lietu tiesības saistībā ar nekustamo īpašumu", šīs tiesību normas izpratnē ar nosacījumu, ka attiecībā uz šo noteikto lietošanas veidu var atsaukties ne vien pret minētajā ēkā esošo dzīvokļu īpašniekiem, bet arī attiecībā pret visiem – par to ir jāpārlicinās iesniedzējtiesai.
- 2) Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 1) punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka – gadījumā, ja uz līgumā paredzētu dzīvokļa īpašuma lietošanas veidu nevar atsaukties attiecībā pret visiem, – prasība, ar kuru dzīvokļa īpašnieks lūdz, lai citam šajā ēkā esošam dzīvokļa īpašniekam tiktu aizliegts patvaļīgi un bez pārējo dzīvokļu īpašnieku piekrišanas mainīt šo lietošanas veidu, ir uzskatāma par prasību "lietā, kas attiecas uz līgumiem", šīs tiesību normas izpratnē. Neskarot pārbaudi, kas jāveic iesniedzējtiesai, – šīs prasības pamatā esošās saistības izpildes vieta ir vieta, kurā minētais īpašuma objekts atrodas.

⁽¹⁾ OV C 357, 21.10.2019.

Tiesas (astotā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums – Stephan Fleig/Eiropas Ārējās darbības dienests

(Lieta C-446/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Civildienests – Līgumdarbinieki – Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) – Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 47. panta c) punkta i) apakšpunkts – Uz nenoteiktu laiku noslēgta līguma izbeigšana – Arodslimība – Uzticības saiknes zudums – Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa – Rūpības pienākums – Pamattiesību hartas 30. un 41. pants – Faktu sagrozīšana – Pārbaudes tiesā apjoms)

(2021/C 19/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Stephan Fleig (pārstāvis: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Ārējās darbības dienests (pārstāvji: S. Marquardt un R. C. Weiss)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Stephan Fleig atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 337, 7.10.2019.

Tiesas (septītā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums – Bruno Gollnisch/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-676/19 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Institucionālās tiesības – Eiropas Parlaments – Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām – Parlamentārās palīdzības piemaksa – Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana – Tiesas sprieduma sekas)

(2021/C 19/11)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Bruno Gollnisch (pārstāvis: B. Bonnefoy-Claudet, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Parlaments (pārstāvji: S. Seyr un M. Ecker), Eiropas Savienības Padome

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Bruno Gollnisch atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 363, 28.10.2019.

Tiesas (astotā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums (Tribunalul București (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ITH Comercial Timișoara SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Lieta C-734/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – Priekšnodokļa atskaitīšana – Sākotnēji plānotās darbības izbeigšana – Tiesības uz priekšnodokli samaksātā PVN atskaitīšanu – Darbības ar nekustamo īpašumu)

(2021/C 19/12)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītāja: ITH Comercial Timișoara SRL

Atbildētājas: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 167., 168., 184. un 185. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa (PVN) priekšnodokļa atskaitīšanu par precēm, šajā gadījumā – par nekustamajiem īpašumiem, un par pakalpojumiem, kas iegādāti, lai veiktu ar nodokli apliekamus darījumus, tiek saglabātas, ja sākotnēji paredzētie ieguldījumu projekti nav īstenoti ar nodokļa maksātāja gribu nesaistītu apstākļu dēļ, un šis PVN nav jākorrigē, ja nodokļa maksātājam joprojām ir nodoms minētās preces izmantot kādai ar nodokli apliekamai darbībai.
- 2) Direktīva 2006/112, it īpaši tās 28. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka, trūkstot pilnvarojuma līgumam bez pārstāvības, komisionāra institūta mehānisms nav piemērojams situācijā, kad nodokļa maksātājs īsteno būvniecību atbilstoši citas personas, kura ir paredzējusi minēto būvi nomāt, vajadzībām un prasībām.

⁽¹⁾ OV C 54, 17.2.2020.

Tiesas (desmitā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-796/19) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde – Direktīva 2007/59/EK – Vilciena vadītāju sertifikācija – 3. panta a) punkts – Kompetentā valsts iestāde – Direktīva 2004/49/EK – 16. panta 1. punkts – Drošības iestāde – Vairāku iestāžu norīkošana)

(2021/C 19/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: W. Mölls un C. Vrignon)

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāvji: J. Schmoll un A. Posch)

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/59/EK (2007. gada 23. oktobris) par to vilcienu vadītāju sertifikāciju, kuri vada lokomotīves un vilcienus Kopienas dzelzceļu sistēmā, mērķiem par "kompetento iestādi" norīkojot citu iestādi, nevis drošības iestādi, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/49/EK (2004. gada 29. aprīlis) par drošību Kopienas dzelzceļos un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem (Dzelzceļu drošības direktīva) 16. pantā, Austrijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2007/59 3. panta a) punktā paredzētos pienākumus.
- 2) Austrijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 432, 23.12.2019.

Tiesas (sestā palāta) 2020. gada 12. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste**(Lieta C-842/19) ⁽¹⁾**

(Valsts pienākumu neizpilde – Tiesas spriedums, ar kuru konstatēta pienākumu neizpilde – Neizpilde – Kapitāla brīva aprīte – LESD 63. pants – Belģijas nodokļu tiesību normu par ienākuma no ārvalstī esoša nekustamā īpašuma nesaderīgums – LESD 260. panta 2. punkts – Lūgums noteikt kavējuma naudu un naudas sodu)

(2021/C 19/14)**Tiesvedības valoda – franču****Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: W. Roels un A. Armenia)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvji: P. Cottin, J.-C. Halleux un C. Pochet)

Rezolutīvā daļa

- 1) Neveikdama visus pasākumus, kas nepieciešami, lai izpildītu 2018. gada 12. aprīļa spriedumu Komisija/Belģija (C-110/17, EU:C:2018:250), Belģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kuri izriet no LESD 260. panta 1. punkta.
- 2) Belģijas Karaliste samaksā Eiropas Komisijai sodanaudu 2 000 000 EUR apmērā.
- 3) Belģijas Karaliste samaksā Eiropas Komisijai kavējuma naudu 7 500 EUR apmērā par katru dienu, skaitot no šā sprieduma pasludināšanas dienas līdz 2018. gada 12. aprīļa sprieduma Komisija/Belģija (C-110/17, EU:C:2018:250) izpildes dienai.
- 4) Belģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 45, 10.2.2020.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 28. janvārī iesniedza *Gericht Erster Instanz Eupen* (Beļģija) – DQ/Wallonische Region

(Lieta C-41/20)

(2021/C 19/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Gericht Erster Instanz Eupen

Pamatlietas puses

Prasītājs: DQ

Atbildētājs: Wallonische Region

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai piemērojamām Eiropas tiesību normām un, it īpaši, pirmkārt, Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. un 21. pantam par personu brīvu pārvietošanos un kapitāla apriti un/vai, otrkārt, Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. un 64. pantam par brīvu kapitāla apriti kā divām no četrām Eiropas Savienības pamatbrīvībām ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kā to piemēro iestādes, proti, ka nosacījums, lai bez atkārtotas reģistrācijas pienākuma varētu lietot ārvalsts transportlīdzekli, kuru citā ES dalībvalstī dzīvojošs pilsonis atsevišķos gadījumos un īslaicīgi nodod lietošanā Beļģijā dzīvojošam pilsonim, ir tāds, ka šis Beļģijā dzīvojošais pilsonis ved sev līdz transportlīdzekli privātās lietošanas apliecinājumu, t.i., apliecinājumu Karaļa 2001. gada 20. jūlija dekrēta par transportlīdzekļu reģistrāciju 3. panta 2. punkta 6. apakšpunkta izpratnē?
- 2) Vai valsts tiesisko regulējumu, kāds tas ir atspoguļots iepriekš un kā to ir īstenojis Valonijas reģions, var pamatot ar sabiedriskās drošības prasībām vai citiem aizsardzības pasākumiem un vai tāda valsts tiesiskā regulējuma ievērošana, kas tiek interpretēts tādējādi, ka tajā kā obligāta tiek izvirzīta prasība, ka ir jāved līdz transportlīdzekļa ārvalsts īpašnieka izsniegts dokuments ar laika ziņā ierobežotu atļauju izmantot transportlīdzekli, norādot derīguma termiņu, ir nepieciešama, bez iespējas šādus dokumentus iesniegt vēlāk, lai sasniegtu izvirzīto mērķi, vai arī mērķis varēja tikt sasniegts arī citādā veidā un ar mazāk stingriem un formāliem līdzekļiem?

Eiropas Savienības Tiesa (sestā palāta) ar 2020. gada 10. septembra rīkojumu ir nolēmusi šādi:

LESD 63. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar ko persona, kuras dzīvesvieta ir šajā dalībvalstī, uz atkāpi no minētajā dalībvalstī pastāvošā transportlīdzekļu reģistrācijas pienākuma attiecībā uz transportlīdzekli, kurš ir reģistrēts citā dalībvalstī un kuru šā transportlīdzekļa īpašnieks ar dzīvesvietu citā dalībvalstī viņas rīcībā ir nodevis bez maksas uz īsu laika posmu, var atsaukties tikai tad, ja šajā transportlīdzeklī pastāvīgi atrodas dokumenti, kuri apliecina, ka attiecīgā persona izpilda kritērijus šīs atkāpes piemērošanai, un tos nav iespējams iesniegt vēlāk.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 28. janvārī iesniedza *Gericht Erster Instanz Eupen* (Beļģija) – FS/Wallonische Region

(Lieta C-42/20)

(2021/C 19/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Gericht Erster Instanz Eupen

Pamatlietas puses

Prasītājs: FS

Atbildētājs: Wallonische Region

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai piemērojamām Eiropas tiesību normām, it īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. un 21. pantam par personu brīvu pārvietošanos, LESD 45. pantam (darba ņēmēju brīva pārvietošanās), 49. pantam (brīvība veikt uzņēmējdarbību) un LESD 56. pantam (pakalpojumu sniegšanas brīvība), ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kā to piemēro iestādes, proti, ka nosacījums, lai bez atkārtotas reģistrācijas pienākuma varētu lietot ārvalsts transportlīdzekli, kuru citā ES dalībvalstī dzīvojošs pilsonis atsevišķos gadījumos un īslaicīgi nodod lietošanā Beļģijā dzīvojošam pilsonim, ir tāds, ka šis Beļģijā dzīvojošais pilsonis ved sev līdz transportlīdzekli privātās lietošanas apliecinājumu, t.i., apliecinājumu Karaļa 2001. gada 20. jūlija dekrēta par transportlīdzekļu reģistrāciju 3. panta 2. punkta 6. apakšpunkta izpratnē?
- 2) Vai valsts tiesisko regulējumu, kāds tas ir atspoguļots iepriekš un kā to ir īstenojis Valonijas reģions, var pamatot ar sabiedriskās drošības prasībām vai citiem aizsardzības pasākumiem un vai tāda valsts tiesiskā regulējuma ievērošana, kas tiek interpretēta tādējādi, ka tajā kā obligāta tiek izvirzīta prasība, ka ir jāved līdz transportlīdzekļa ārvalsts īpašnieka izsniegts dokuments, ar kuru uz ierobežotu laiku atļauts izmantot transportlīdzekli un kurā ir norādīts atļaujas derīguma termiņš, ir nepieciešama, lai sasniegtu izvirzīto mērķi, vai arī mērķis varēja tikt sasniegts arī citādi un ar mazāk stingriem un formāliem līdzekļiem?

Eiropas Savienības Tiesa (sestā palāta) ar 2020. gada 10. septembra rīkojumu ir nolēmusi šādi:

LESD 63. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar ko persona, kuras dzīvesvieta ir šajā dalībvalstī, uz atkāpi no minētajā dalībvalstī pastāvošā transportlīdzekļu reģistrācijas pienākuma attiecībā uz transportlīdzekli, kurš ir reģistrēts citā dalībvalstī un kuru šā transportlīdzekļa īpašnieks ar dzīvesvietu citā dalībvalstī viņas rīcībā ir nodevis bez maksas uz īsu laikposmu, var atsaukties tikai tad, ja šajā transportlīdzeklī pastāvīgi atrodas dokumenti, kuri apliecina, ka attiecīgā persona izpilda kritērijus šīs atkāpes piemērošanai, un tos nav iespējams iesniegt vēlāk.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 28. janvārī iesniedza *Gericht Erster Instanz Eupen* (Beļģija) – HU/Wallonische Region

(Lieta C-43/20)

(2021/C 19/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Gericht Erster Instanz Eupen

Pamatlietas puses

Prasītājs: HU

Atbildētājs: Wallonische Region

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai piemērojamām Eiropas tiesību normām, it īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. un 21. pantam par personu brīvu pārvietošanos, LESD 45. pantam (darba ņēmēju brīva pārvietošanās), 49. pantam (brīvība veikt uzņēmējdarbību) un LESD 56. pantam (pakalpojumu sniegšanas brīvība), ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kā to piemēro iestādes, proti, ka nosacījums, lai bez atkārtotas reģistrācijas pienākuma varētu lietot ārvalsts transportlīdzekli, kuru citā ES dalībvalstī dzīvojošs pilsonis atsevišķos gadījumos un īslaicīgi nodod lietošanā Beļģijā dzīvojošam pilsonim, ir tāds, ka šis Beļģijā dzīvojošais pilsonis ved sev līdz transportlīdzekli privātās lietošanas apliecinājumu, t.i., apliecinājumu Karaļa 2001. gada 20. jūlija dekrēta par transportlīdzekļu reģistrāciju 3. panta 2. punkta 6. apakšpunkta izpratnē?

- 2) Vai valsts tiesisko regulējumu, kāds tas ir atspoguļots iepriekš un kā to ir īstenojis Valonijas reģions, var pamatot ar sabiedriskās drošības prasībām vai citiem aizsardzības pasākumiem un vai tāda valsts tiesiskā regulējuma ievērošana, kas tiek interpretēta tādējādi, ka tajā kā obligāta tiek izvirzīta prasība, ka ir jāved līdzi transportlīdzekļa ārvalsts īpašnieka izsniegts dokuments, ar kuru uz ierobežotu laiku atļauts izmantot transportlīdzekli un kurā ir norādīts atļaujas derīguma termiņš, ir nepieciešama, lai sasniegtu izvirzīto mērķi, vai arī mērķis varēja tikt sasniegts arī citādi un ar mazāk stingriem un formāliem līdzekļiem?

Eiropas Savienības Tiesa (sestā palāta) ar 2020. gada 10. septembra rīkojumu ir nolēmusi šādi:

LESD 63. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar ko persona, kuras dzīvesvieta ir šajā dalībvalstī, uz atkāpi no minētajā dalībvalstī pastāvošā transportlīdzekļu reģistrācijas pienākuma attiecībā uz transportlīdzekli, kurš ir reģistrēts citā dalībvalstī un kuru šā transportlīdzekļa īpašnieks ar dzīvesvietu citā dalībvalstī viņas rīcībā ir nodevis bez maksas uz īsu laika posmu, var atsaukties tikai tad, ja šajā transportlīdzeklī pastāvīgi atrodas dokumenti, kuri apliecina, ka attiecīgā persona izpilda kritērijus šīs atkāpes piemērošanai, un tos nav iespējams iesniegt vēlāk.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 23. aprīlī iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ/*Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia*

(Lieta C-173/20)

(2021/C 19/18)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāji: AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ

Atbildētāji: *Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvā 1999/70/EK (Padomes Direktīva par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, turpmāk tekstā – “direktīva”) (¹) ietvertā pamatnolīguma 5. klauzula ar nosaukumu “*Pasākumi, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu*”, to skatot kopā ar [šīs direktīvas] 6. un 7. apsvērumu un minētā pamatnolīguma 4. klauzulu (“*Diskriminācijas aizlieguma princips*”), kā arī ņemot vērā līdzvērtības, efektivitātes un [Eiropas Savienības] tiesību lietderīgās iedarbības principus, nepieļauj tādu valsts tiesisku regulējumu kā Likuma Nr. 240/2010 24. panta 3. punkta a) apakšpunkts un 22. panta 9. punkts, kuri ļauj universitātēm bez kvantitatīviem ierobežojumiem izmantot uz noteiktu laiku noslēgtus pētnieku līgumus, kuru ilgums ir trīs gadi un kuri ir pagarināmi uz diviem gadiem, neparedzot to noslēgšanai un pagarināšanai nekādu objektīvu iemeslu, kas ir saistīts ar to noslēdzošās universitātes pagaidu vai ārkārtas vajadzībām, un kuros kā vienīgais ierobežojums vairāku darba attiecību uz noteiktu laiku izmantošanai ar vienu un to pašu personu ir paredzēts tikai ilgums, kas nepārsniedz divpadsmit gadus, pat, ja tie nav nepārtraukti?
- 2) Vai iepriekš minētā pamatnolīguma 5. klauzula, to skatot kopā ar direktīvas 6. un 7. apsvērumu un minētā pamatnolīguma 4. klauzulu, un ņemot vērā Eiropas Savienības tiesību lietderīgās iedarbības principu, nepieļauj valsts tiesisku regulējumu (kā šajā gadījumā Likuma Nr. 240/2010 24. pants un 29. panta 1. punkts), kas ļauj universitātēm pieņemt darbā vienīgi pētniekus uz noteiktu laiku, neparedzot attiecīgajam lēmumam nosacījumu par pagaidu vai ārkārtas vajadzību esamību, neparedzot tam nekādu ierobežojumu, pieļaujot līgumu uz noteiktu laiku potenciāli neierobežoto secīgu izmantošanu minēto universitāšu parastajām mācību un pētniecības vajadzībām?

- 3) Vai iepriekš minētā pamat nolīguma 4. klauzula nepieļauj tādu valsts tiesisku regulējumu kā Leģislatīvā dekrēta Nr. 75/2017 20. panta 1. punkts (kas ir interpretēts iepriekš minētajā ministrijas apkārtrakstā Nr. 3/2017), kurā, kaut arī pieļaujot iespēju stabilizēt amatā valsts pētniecības iestāžu pētniekus uz noteiktu laiku – bet vienīgi tad, ja līdz 2017. gada 31. decembrim tiem ir vismaz trīs gadu darba stāžs – minētā iespēja nav pieļauta universitāšu pētniekiem uz noteiktu laiku vienīgi tāpēc, ka Leģislatīvā dekrēta Nr. 75/2017 22. panta 16. punktā to darba tiesiskās attiecības ir atzītas par “publisko tiesību režīmā” esošām, kaut arī minētās attiecības saskaņā ar likumu pamatojas uz darba līgumu, [un] neskatoties uz to, ka Likuma Nr. 240/2010 22. panta 9. punktā valsts pētniecības iestāžu pētniekiem un universitāšu pētniekiem ir paredzēts tāds pats noteikums attiecībā uz maksimālo ilgumu, kāds var būt tām darba tiesiskajām attiecībām uz noteiktu laiku ar universitātēm un pētniecības iestādēm, kuras nodibina, izmantojot turpmākajā 24. pantā paredzētos līgumus vai 22. pantā paredzētos pētniecības pabalstus?
- 4) Vai līdzvērtības un efektivitātes, un ES tiesību lietderīgas iedarbības principi, ņemot vērā minēto pamat nolīgumu, kā arī tā 4. klauzulā ietvertais diskriminācijas aizlieguma princips nepieļauj tādu valsts tiesisku regulējumu (Likuma Nr. 240/2010 24. panta 3. punkta a) apakšpunkts un Leģislatīvā dekrēta Nr. 81/2015 29. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 4. punkts), kas – pat, ja pastāv šajā pašā dekrētā Nr. 81/[2015] noteiktais tiesiskais regulējums, kas ir piemērojams visiem gan publiskā, gan privātā jomā strādājošiem darbiniekiem un kurā (sākot no 2018. gada) ir paredzēts darba tiesisko attiecību uz noteiktu laiku maksimālā ilguma ierobežojums 24 mēneši (ieskaitot līgumu pagarinājumus un attiecību atjaunošanu), un kurā kā nosacījums minētā darba tiesisko attiecību veida izmantošanai valsts pārvaldes nozarē ir paredzēta “pagaidu un ārkārtas vajadzību” esamība, – ļauj universitātēm pieņemt darbā pētniekus, izmantojot noteikta laika līgumu uz trim gadiem, ko var pagarināt uz diviem gadiem, ja ir iegūts šajos trīs gados veiktās pētnieciskās un mācību darbības pozitīvs novērtējums, neparedzot ne pirmā līguma noslēgšanai, ne līguma pagarināšanai nosacījumu par minēto pagaidu vai ārkārtas universitātes vajadzību esamību, ļaujot universitātei pat pēc piecu gadu beigām noslēgt ar to pašu personu vai arī ar citām personām citu tāda paša veida līgumu uz noteiktu laiku, lai apmierinātu tās pašas mācību un pētniecības vajadzības, kas ir saistītas ar iepriekšējo līgumu?
- 5) Vai iepriekš minētā pamat nolīguma 5. klauzula, ņemot vērā arī efektivitātes un līdzvērtības principus, un minētā pamat nolīguma 4. klauzulu, nepieļauj valsts tiesisko regulējumu (Leģislatīvā dekrēta Nr. 81/2015 29. panta 2. punkta d) apakšpunkts un 4. punkts, un Leģislatīvā dekrēta Nr. 165/2001 36. panta 2. un 5. punkts), kas universitāšu pētniekiem, kuri ir pieņemti darbā ar līgumu uz noteiktu laiku, kura ilgums ir trīs gadi un kuru var pagarināt vēl uz diviem gadiem (saskaņā ar iepriekš minētā Likuma Nr. 240/2010 24. panta 3. punkta a) apakšpunktu), aizliedz pēc tam nodibināt darba tiesiskās attiecības uz nenoteiktu laiku, jo Itālijas tiesību sistēmā nav cita pasākuma, ar kuru varētu novērst un sodīt ļaunprātīgu izmantošanu, kad universitātes izmanto secīgas [darba tiesiskās] attiecības uz noteiktu laiku?

(¹) Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 22. jūlijā iesniedza Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polija) – Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty/D.P.

(Lieta C-338/20)

(2021/C 19/19)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Pamatlietas puses

Prasītāja: Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty

Atbildētājs: D.P.

Prejudiciālais jautājums

Vai tāda lēmuma izsniegšana soda saņēmējam, kuram nav pievienots tā tulkojums adresātam saprotamā valodā, ļauj izpildes valsts iestādei atteikties to izpildīt, pamatojoties uz tiesību normām, ar kurām tika transponēts Pamatlēmuma 2005/214/TI ⁽¹⁾ 20. panta 3. punkts, tiesību uz taisnīgu tiesu pārkāpuma dēļ?

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2005/214/TI (2005. gada 24. februāris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām (OV 2005, L 76, 16.–30. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 2. oktobrī iesniedza Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Polija) – Delfarma Sp. z o.o./Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Lekniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(Lieta C-488/20)

(2021/C 19/20)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: Delfarma Sp. z o.o.

Atbildētājs: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Lekniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 34. pants nepieļauj tādu valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru paralēlā importa atļaujas termiņš beidzas vienu gadu pēc atsaucis zāļu tirdzniecības atļaujas termiņa beigām?
- 2) Vai, ņemot vērā LESD 36. un 34. pantu, valsts iestāde var pieņemt deklaratīvu lēmumu par paralēli importētu zāļu tirdzniecības atļaujas termiņa beigām *ex lege* tikai tādēļ, ka ir beidzies likumā noteiktais termiņš, kas tiek skaitīts, sākot no atsaucis zāļu tirdzniecības atļaujas termiņa beigām, neizvērtējot šo zāļu tirdzniecības atļaujas beigšanās iemeslus un citus LESD 36. pantā ietvertos nosacījumus saistībā ar cilvēku veselības un dzīvības aizsardzību?
- 3) Vai ar to, ka paralēlie importētāji tiek atbrīvoti no pienākuma iesniegt periodiski atjaunināmos drošības ziņojumus un iestādes rīcībā nav atjauninātu datu par farmakoterapijas ieguvumu un risku attiecību, ir pietiekami, lai pieņemtu deklaratīvu lēmumu par paralēli importētu zāļu tirdzniecības atļaujas izbeigšanos?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 6. oktobrī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft/Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

(Lieta C-500/20)

(2021/C 19/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft

Atbildētāja: Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir interpretēt “Vienveida noteikumus attiecībā uz līgumu par infrastruktūras izmantošanu starptautiskajā dzelzceļa satiksmē” (CUI; Konvencijas par starptautiskajiem dzelzceļa pārvadājumiem (COTIF) ⁽¹⁾ E papildinājums)?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai CUI 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā noteiktā pārvaldītāja atbildība par īpašuma zaudējumu vai tam nodarītu kaitējumu aptver arī izmaksas, kas pārvadātājam rodas tad, ja tas bojājumu dēļ savas lokomotīves ir spiesti aizvietot ar nomātām lokomotīvēm?

3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša un atbilde uz otro jautājumu ir noliedzoša:

Vai CUI 4. pants un 19. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, vispārēji atsaucoties uz valsts tiesībām, līguma puses var efektīvi paplašināt savu atbildību, ja tā rezultātā atbildības apjoms gan ir plašāks, taču, atkāpjoties no CUI paredzētās atbildības neatkarīgi no vainas, vainas esamība tomēr ir nosacījums atbildības pastāvēšanai?

⁽¹⁾ 2013/103/ES: Padomes lēmums (2011. gada 16. jūnijs) par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Starptautisko dzelzceļa pārvadājumu starpvaldību organizāciju par Eiropas Savienības pievienošanos 1980. gada 9. maija Konvencijai par starptautiskajiem dzelzceļa pārvadājumiem (COTIF), kas grozīta ar 1999. gada 3. jūnija Viļņas protokolu (OV 2013, L 51, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 13. oktobrī iesniedza Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) – Autoridade Tributária e Aduaneira/Termas Sulfurosas de Alcafache SA

(Lieta C-513/20)

(2021/C 19/22)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Atbildētāja apelācijas tiesvedībā: Termas Sulfurosas de Alcafache SA

Prejudiciālais jautājums

Vai maksājumi – kas veikti par to, ka tiek iekārtots katra lietotāja medicīnisko karti ietverošs personīgais dosjē, kas dod tiesības iegādāties “klasiskās ūdensdziedniecības procedūras” – ir ietverami PVN direktīvas ⁽¹⁾ 132. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajā jēdzienā “cieši saistītas darbības” un līdz ar to uzskatāmi par atbrīvotiem no PVN?

⁽¹⁾ Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 13. oktobrī iesniedza *Bundesarbeitsgericht*
(Vācija) – DS/Koch Personaldienstleistungen GmbH**

(Lieta C-514/20)

(2021/C 19/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Revīzijas sūdzības iesniedzējs: DS

Atbildētāja revīzijas tiesvedībā: Koch Personaldienstleistungen GmbH

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punkts un Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ 7. pantam ir pretrunā darba koplīguma noteikums, saskaņā ar kuru, aprēķinot, vai un par cik stundām darba ņēmējam ir tiesības uz piemaksām par virsstundu darbu, tiek ņemtas vērā tikai faktiski nostrādātās stundas un netiek ņemtas vērā arī stundas, kad darba ņēmējs izmanto savu apmaksāto minimālo ikgadējo atvaļinājumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV 2003, L 299, 9. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 16. oktobrī iesniedza *Bundesarbeitsgericht*
(Vācija) – XP/St. Vincenz-Krankenhaus GmbH**

(Lieta C-518/20)

(2021/C 19/24)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Revīzijas sūdzības iesniedzējs: XP

Atbildētāja revīzijas tiesvedībā: St. Vincenz-Krankenhaus GmbH

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Direktīvas 2003/88 ⁽¹⁾ 7. pantam un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punktam ir pretrunā tāda valsts tiesiskā regulējuma kā *BUrlG* 7. panta 3. punkta interpretācija, atbilstoši kurai līdz šim neizmantotās tiesības uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu darba ņēmējam, kuram ar veselību saistītu iemeslu dēļ iestājas pilnīgs darbaspēju zudums gadā, par kuru atvaļinājums ir piešķirts, kurš pirms darbaspēju zuduma sākuma, vēl būtu varējis izmantot atvaļinājumu – vismaz daļēji –, nepārtraukta, nepārejoša, pastāvīga darbaspēju zuduma gadījumā zūd 15 mēnešus pēc gada beigām, par kuru atvaļinājums ir piešķirts, arī tajā gadījumā, kad darba devējs faktiski ar attiecīgu uzaicinājumu un informēšanu faktiski nav devis darba ņēmējam iespēju izmantot savas tiesības uz atvaļinājumu?
2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: Vai šādos apstākļos pastāvīga, pilnīga darbaspēju zuduma gadījumā nav iespējams, ka termiņš beidzas vēlāk?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV 2003, L 299, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 15. oktobrī iesniedza *Amtsgericht Hannover* (Vācija) – K

(Lieta C-519/20)

(2021/C 19/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītājs: K

Atbildētājs: Landkreis Gifhorn

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Savienības tiesības, it īpaši Direktīvas 2008/115/EK ⁽¹⁾ 18. panta 1. un 3. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai, kas lemj par aizturēšanu izraidīšanas nolūkā, katrā atsevišķā gadījumā ir jāvērtē tiesību normā izvirzītie priekšnoteikumi, it īpaši tas, ka ārkārtas situācija turpinās, ja valsts likumdevējs, atsaucoties uz 18. panta 1. punktu, valsts tiesībās ir atkāpies no 16. panta 1. punktā izvirzītajiem priekšnoteikumiem?
2. Vai Savienības tiesības, it īpaši Direktīvas 2008/115/EK 16. panta 1. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka tām pretrunā ir valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram uz laiku līdz 2022. gada 1. jūlijam ir atļauta piespiedu kārtā izraidāmo personu izmitināšana ieslodzījuma vietā, lai gan dalībvalstī ir pieejamas īpašas aizturēšanas telpas un tas nav obligāti nepieciešams ārkārtas situācijas dēļ Direktīvas 2008/115/EK 18. panta 1. punkta izpratnē?
3. Vai Direktīvas 2008/115/EK 16. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka "īpaša aizturēšanas telpa" piespiedu kārtā izraidāmo personu turēšanai apsardzībai nav konstatējama jau tādēļ vien, ja:
 - "īpaša aizturēšanas telpa" ir tieši pakļauta tam pašam valdības pārstāvim, kuram ir pakļautas ieslodzīto aizturēšanas telpas, proti, tieslietu ministrei;
 - "īpaša aizturēšanas telpa" ir organizēta kā ieslodzījuma vietas nodaļa un tāpēc tai gan ir sava vadītāja, bet kā viena no vairākām ieslodzījuma vietas nodaļām tā kopumā ir pakļauta ieslodzījuma vietas vadībai?
4. Ja uz trešo jautājumu tiek atbildēts noliedzoši:

Vai Direktīvas 2008/115/EK 16. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ir konstatējama izmitināšana piespiedu kārtā izraidāmām personām paredzētā "īpašā aizturēšanas telpā", ja ieslodzījuma vieta izveido īpašu izraidīšanas cietuma nodaļu, šī nodaļa apsaimnieko piespiedu kārtā izraidāmām personām paredzētu īpašu iežogotu teritoriju ar trīs ēkām un no šīm trim ēkām vienā ēkā uz laiku tiek ievietoti tikai ieslodzītie, kuri izcieš alternatīvo brīvības atņemšanas sodu vai īsu brīvības atņemšanas sodu, un turklāt ieslodzījuma vieta pievērš uzmanību piespiedu kārtā izraidāmo personu un ieslodzīto nošķiršanai, it īpaši katrai ēkai ir pašai savas palīgtelpas (sava pārgērbšanās telpa, savs medicīnas kabinets, sava sporta telpa) un, lai gan pagals/ārējā teritorija ir redzama no visām ēkām, katrai ēkai ir sava ar pītu ruļļveida žogu iežogota ieslodzītajiem paredzēta teritorija un tādējādi ēkas nav tieši savienotas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV 2008, L 348, 98. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 22. oktobrī iesniedza *Lietuvos Aukščiausiojo Teismo* (Lietuva) – *UAB Tiketa/M. Š., VšĮ Baltic Music*

(Lieta C-536/20)

(2021/C 19/26)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: UAB Tiketa

Citas puses kasācijas tiesvedībā: M. Š., VšĮ Baltic Music

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai tirgotāja jēdziens, kas definēts Direktīvas 2011/83 (⁽¹⁾) 2. panta 2. punktā, ir jāsaprot kā tāds, kas nozīmē, ka personu, kura rīkojas kā starpnieks, patērētājam iegādājoties biļeti, var uzskatīt par tirgotāju, kuram ir saistoši Direktīvā 2011/83 noteiktie pienākumi, un, attiecīgi, par līgumslēdzēja pusi pirkuma līgumā vai pakalpojumu sniegšanas līgumā, pret kuru patērētājs var iesniegt sūdzību vai celt prasību?
 - 1.1. Vai, interpretējot Direktīvas 2011/83 2. panta 2. punktā definēto tirgotāja jēdzienu, ir nozīme tam, vai persona, kura, patērētājam iegādājoties biļeti, darbojas kā starpnieks, pirms patērētājs ir uzņēmies distances līguma saistības, ir skaidrā un labi saprotamā veidā šim patērētājam sniegusi visu informāciju par galveno tirgotāju, kā tas ir paredzēts Direktīvas 2011/83 6. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā?
 - 1.2. Vai jāuzskata, ka starpniecības fakts ir nodots atklātībā gadījumā, kad persona, kura ir iesaistīta biļetes iegādes procesā, pirms patērētājs ir uzņēmies distances līguma saistības, ir norādījusi galvenā tirgotāja nosaukumu un juridisko formu, kā arī informāciju, ka galvenais tirgotājs uzņemas visu atbildību par pasākumu, tā kvalitāti un saturu, kā arī šajā saistībā sniegto informāciju, un norāda, ka tā darbojas vienīgi kā biļešu izplatītājs un ir oficiālais komercaģents?
 - 1.3. Vai Direktīvas 2011/83 2. panta 2. punktā definētais tirgotāja jēdziens ir jāsaprot tādējādi, ka, ņemot vērā divpusējo pakalpojumu (biļešu izplatīšana un pasākuma organizēšana), tiesiskās attiecības starp līgumslēdzēja pusēm, gan biļešu pārdevēju, gan pasākuma organizētāju var uzskatīt par tirgotājiem, proti, līgumslēdzēja pusēm patērētāja līgumā?
2. Vai prasība sniegt informāciju un minēto informāciju padarīt pieejamu patērētājam vienkāršā un skaidri saprotamā valodā, kā tas ir noteikts Direktīvas 2011/83 8. panta 1. punktā, ir jāsaprot un jāpiemēro tādējādi, ka pienākums informēt patērētāju tiek uzskatīts par pienācīgi izpildītu tad, ja šāda informācija ir sniegta starpnieka noteikumos par pakalpojumu sniegšanu, kas patērētājam ir pieejama tīmekļa vietnē tiketa.lt, pirms patērētājs veic maksājumu, tam apstiprinot, ka viņš ir iepazinies ar starpnieka noteikumiem par pakalpojuma sniegšanu un apņemas tos ievērot kā daļu no darījuma noteikumiem, kas tiks noslēgts, izmantojot tā saukto "klikšķis-nosūtīts" (*click-wrap*) vienošanos, proti, aktīvi atzīmējot īpašu aili tiešsaistes sistēmā un noklikšķinot uz īpašu saiti?
 - 2.1. Vai, interpretējot un piemērojot šo prasību, ir nozīme tam, ka šī informācija netiek sniegta uz pastāvīga informācijas nesēja un ka nav vēlāka apstiprinājuma par līgumu, kurā būtu ietverta visa atbilstoši Direktīvas 2011/83 6. panta 1. punktam nepieciešamā informācija uz pastāvīga informācijas nesēja, kā tas ir pieprasīts Direktīvas 2011/83 8. panta 7. punktā?
 - 2.2. Vai saskaņā ar Direktīvas 2011/83 6. panta 5. punktu informācija, kas ir sniegta starpnieka noteikumos par pakalpojuma sniegšanu, ir distances līguma neatņemama daļa, neatkarīgi no tā, ka šī informācija nav sniegta uz pastāvīga informācijas nesēja un/vai ka nav vēlāka apstiprinājuma par līgumu uz pastāvīga informācijas nesēja?

(⁽¹⁾) OV 2011, L 304, 64. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 21. oktobrī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) –
L Fund/Finanzamt D**

(Lieta C-537/20)

(2021/C 19/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Revision sūdzības iesniedzējs: L Fund

Atbildētāja Revision tiesvedībā: Finanzamt D

Citi lietas dalībnieki: Bundesministerium der Finanzen

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 56. pantam (tagadējais Līguma par Eiropas Savienības darbību 63. pants) ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru nekustamā īpašuma speciālfondi rezidenti, kam ir tikai ārvalstu ieguldītāji, ir atbrīvoti no uzņēmumu ienākuma nodokļa, savukārt nekustamā īpašuma speciālfondi nerezidentiem, kuriem ir tikai ārvalstu ieguldītāji, tiek piemērots ierobežots uzņēmumu ienākuma nodokļa samaksas pienākums attiecībā uz iekšzemē gūtajiem īres/nomas ienākumiem?

**Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Lietuvas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas
Savienības Padome**

(Lieta C-541/20)

(2021/C 19/28)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lietuvas Republika (pārstāvji: K. Dieninis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, R. Dzikič, A. Kisieliauskaitė, G. Taluntytė un R. Petravičius, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. Atcelt Direktīvas 2020/1057 (¹) 1. panta 3. un 7. punktu, kas Direktīvas 96/71/EK piemērošanas vajadzībām ietver prasību piemērot noteikumus par darba ņēmēju norīkošanu darbā saistībā ar starptautiskiem (pārrobežu) pārvadājumiem un kabotāžas pārvadājumiem. Gadījumam, ja Direktīvas 2020/1057 1. panta 3. un 7. punkta atcelšana nebūtu iespējama bez izmaiņām šīs direktīvas būtībā, Lietuvas Republika prasa atcelt Direktīvu 2020/1057 kopumā;
2. Atcelt Regulas 2020/1054 (²) 1. panta 6. punkta d) apakšpunktu, ciktāl tajā noteiktais pienākums nozīmē, ka autotransporta uzņēmumi nodrošina, ka transportlīdzekļu vadītāji ik pēc četrām nedēļām atgriežas savā dzīvesvietā vai attiecīgā uzņēmuma darbības centrā. Gadījumam, ja nebūtu iespējams atcelt tikai šo daļu no šīs normas, Lietuvas Republika prasa atcelt šo normu kopumā;
3. Atcelt Regulas 2020/1054 3. pantu, ciktāl tajā ir noteikts, ka Regulas (EK) Nr. 561/2006 grozījumi stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc Regulas 2020/1054 publicēšanas (2020. gada 20. augustā). Gadījumam, ja Regulas 2020/1054 3. panta atcelšana nebūtu iespējama bez pārējo šīs regulas normu ietekmēšanas, Lietuvas Republika prasa atcelt Regulu 2020/1054 kopumā;

4. Piespriest Eiropas Parlamentam un Padomei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai Lietuvas Republika izvirza šādus pamatus:

1. **Direktīvas 2020/1057 1. panta 3. un 7. punkts**, ciktāl tas ietver prasību piemērot noteikumus par darba ņēmēju norīkošanu darbā starptautiskos (pārrobežu) pārvadājumos un kabotāžas pārvadājumos, **esot pretrunā**:

1.1 **Vienlīdzīgas attieksmes principam**, jo selektīvajai pārvadājumu attiecināšanai trūkstot jebkāda pamata, un tā liecinot par diviem atšķirīgiem vienā un tajā pašā uzņēmumā strādājošo darba ņēmēju atalgojuma standartiem, lai gan viņu darbs pēc būtības ir tieši tāds pats. Līdz ar to noteikumi, kuros reglamentēta šāda norīkošana, esot ieviesti bez objektīviem kritērijiem, tādējādi neievērojot principu "vienāds atalgojums par vienādu darbu" un vienlīdzīgas attieksmes principu, kas nostiprināts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. pantā;

1.2 **Samērīguma principam**, jo ES iestādes i) transportlīdzekļu vadītājiem, kas veic vienu un to pašu darbu, esot izveidojušas dažādus darba samaksas mehānismus; ii) neesot ņēmušas vērā starptautisko pārvadājumu īpatnības; iii) neesot ņēmušas vērā starptautisko pārvadājumu nozarē strādājošo personu īpaši augsto mobilitātes pakāpi; iv) izmantodamas pašu noteiktos kritērijus, esot uzlikušas maziem un vidējiem uzņēmumiem neattaisnojami smagu administratīvo slogu un tādējādi pieļāvušas acīmredzamu kļūdu, kā arī esot veikušas pasākumu, kas esot nesamērīgs attiecībā pret sasniedzamo mērķi;

1.3 **Pareiza likumdošanas procesa principiem**, jo ES iestādēm esot bijis jāveic strīdīgo normu ietekmes novērtējums vai jāsniedz paskaidrojums par to, kādēļ šāds novērtējums nav nepieciešams.

2. **Regulas 2020/1054 1. panta 6. punkta d) apakšpunkts**, kurā ir noteikts autotransporta uzņēmumu pienākums nodrošināt, ka transportlīdzekļu vadītāji ik pēc četrām nedēļām atgriežas savā dzīvesvietā vai uzņēmuma darbības centrā, **esot pretrunā**:

2.1 **LESD 45. pantam**, jo ar transportlīdzekļu vadītājiem uzlikto pienākumu atgriezties savā dzīvesvietā vai uzņēmuma darbības centrā – bez iespējas pašiem izvēlēties, kur pavadīt savu atpūtas laiku – neesot ievērotas viņu kā darba ņēmēju tiesības brīvi pārvietoties;

2.2 **LESD 26. pantam un vispārējam nediskriminācijas principam**, jo darba ņēmēju pārvietošanās brīvība esot ierobežota un personas, kas strādā autotransporta uzņēmumos perifērās dalībvalstīs, tiekot diskriminētas ar pienākumu atgriezties – atpūtas nolūkā – savā dzīvesvietā vai uzņēmuma darbības centrā – tādējādi šīs personas ir spiestas nobraukt ievērojama attālumu un nelietderīgi izlietot daudz vairāk laika nekā transportlīdzekļu vadītāji, kuri strādā autotransporta uzņēmumos dalībvalstīs, kas atrodas Eiropas Savienības centrā vai tā tuvumā; lai īstenotu normu par darba ņēmēju atgriešanos, autotransporta uzņēmumi perifērās dalībvalstīs nonākot stāvvokli, kas ir nelabvēlīgāks nekā citiem uzņēmumiem, kuri darbojas iekšējā tirgū;

2.3 **LES 3. panta 3. punktam, LESD 11. un 191. pantam un ES politikai dabas vides un klimata pārmaiņu jomā**, jo prasība nodrošināt transportlīdzekļu vadītāju obligāto atgriešanos ik pēc četrām nedēļām izraisīšot nedabisku pieaugumu – satiksmes apjomā uz Eiropas Savienības ceļiem, ar nepiekrautu autopiekabi mājup devušos transportlīdzekļu vadītāju skaita ziņā, citu organizētu pārvadājumu skaita ziņā, patērētās degvielas apjoma ziņā un dabas vidē emitētā CO₂ apjoma ziņā;

2.4 **Samērīguma principam**, jo šajā normā paredzētā transportlīdzekļu vadītāju obligātā, regulārā atgriešanās esot acīmredzami nesamērīgs un neatbilstīgs pasākums attiecībā pret publiski pausto mērķi uzlabot apstākļus, kādos darba ņēmēji var atpūties.

3. **Regulas 2020/1054 3. pants**, kurā ir noteikts datums, kad šī regula stājas spēkā (2020. gada 20. augustā), bet nav paredzēts nekāds pārejas laikposms, it īpaši ņēmot vērā to, ka uzreiz ir piemērojami i) grozījumi Regulas Nr. 561/2006 8. panta 8. punktā, ar ko aizliegts atpūtas laiku pavadīt transportlīdzekļa kabīnē, un ii) grozījumi Regulas Nr. 561/2006 8. panta 8.a punktā par pienākumu nodrošināt, ka transportlīdzekļu vadītāji ik pēc četrām nedēļām atgriežas savā dzīvesvietā, **esot pretrunā**:

- 3.1 **Samērīguma principam**, jo, noteikdamas, ka regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas, ES iestādes i) neesot ņēmušas vērā to, ka objektīvu iemeslu dēļ apstākļos, kad nav pārejas laikposma, dalībvalstīm un autotransporta uzņēmumiem nav iespējams pielāgoties pienākumu grozījumiem, un ii) neesot izvirzījušas nekādus argumentus, ar kuriem būtu pamatota šo jauno prasību ieviešanas steidzamība;
- 3.2 **LESD 296. pantā noteiktajam pienākumam norādīt pamatojumu**, jo laikā, kad tika izskatīts priekšlikums par šo aktu, ES iestādēm esot bijis zināms – no ietekmes novērtējuma un citiem avotiem –, ka i) aizliegumu attiecīgajos laikposmos gulēšanai paredzēto laiku pavadīt transportlīdzekļa kabīnē praksē nebūtu iespējams īstenot nedz lielākajai daļai dalībvalstu (alternatīvu mītņu nepietiekamā skaita dēļ), nedz autotransporta uzņēmumiem, ii) pienākums nodrošināt, ka transportlīdzekļu vadītāji atgriežas savā dzīvesvietā vai uzņēmuma darbības centrā praksē izraisītu sarežģījumus, jo šā pienākuma īstenošanas noteikumi neesot skaidri, un līdz ar to ES iestādēm esot bijuši jāizvirza argumenti, kas attaisnotu pārejas laikposma neesamību jeb tiesību akta stāšanās spēkā neatlikšanu;
- 3.3 **Lojālas sadarbības principam**, jo ES iestādes neesot sniegušas nekādu pamatojumu, kādēļ būtu nepieciešams nodrošināt to, lai uzreiz stātos spēkā aizliegums attiecīgajos laikposmos nakti pavadīt transportlīdzekļa kabīnē un pienākums nodrošināt, ka transportlīdzekļu vadītāji atgriežas savā dzīvesvietā, un arī neesot ņēmušas vērā dalībvalstu un ieinteresēto personu iesniegtos datus par objektīviem šķēršļiem un nepieciešamību paredzēt pārejas laikposmu, kas dotu iespēju sagatavoties noteikumu grozīšanai.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2020/1057 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko attiecībā uz izpildes nodrošināšanas prasībām groza Direktīvu 2006/22/EK un attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES nosaka īpašus noteikumus autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanai darbā, un groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV 2020, L 249, 49. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1054 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko Regulu (EK) Nr. 561/2006 groza attiecībā uz minimālajām prasībām par maksimālajiem transportlīdzekļa ikdienas un iknedēļas vadīšanas laikiem, minimālajiem pārtraukumiem un ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmiem un ar ko Regulu (ES) Nr. 165/2014 groza attiecībā uz pozicionēšanu ar tahogrāfu palīdzību (OV 2020, L 249, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Lietuvas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-542/20)

(2021/C 19/29)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lietuvas Republika (pārstāvji: K. Dieninis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, R. Dzikič, A. Kisieliauskaitė, G. Taluntytė un R. Petravičius, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. Atcelt Regulas 2020/1055 (¹) 1. panta 3. punktu, ciktāl ar to Regulā (EK) Nr. 1071/2009 (²) ir iekļauts 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts, kurā paredzēts, ka “uzņēmum[s] dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību [...] organizē sava autoparka darbību tā, lai nodrošinātu, ka transportlīdzekļi, kas ir uzņēmuma rīcībā un tiek izmantoti starptautiskos pārvadājumos, atgrieztos vienā no saimnieciskās darbības centriem, kas atrodas minētajā dalībvalstī, vismaz astoņu nedēļu laikā pēc izbraukšanas no tā”;
2. Atcelt Regulas 2020/1055 2. panta 4. punkta a) apakšpunktu, ar ko ir grozīts Regulas (EK) Nr. 1072/2009 (³) 8. pants, tajā iekļaujot 2.a punktu, kurā paredzēts, ka “kravas pārvadātājiem nav atļauts ar to pašu transportlīdzekli vai, ja tas ir sakabināts transportlīdzeklis, ar tā paša transportlīdzekļa mehānisko transportlīdzekli veikt kabotāžas pārvadājumus tajā pašā dalībvalstī četru dienu laikā pēc pēdējā kabotāžas pārvadājuma beigām minētajā dalībvalstī.”;

3. Piespriest Eiropas Parlamentam un Padomei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai Lietuvas Republika izvirza šādus pamatus:

1. **Regulas 2020/1055 1. panta 3. punkts**, ciktāl ar to Regulā (EK) Nr. 1071/2009 ir iekļauts 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts, kurā paredzēts, ka *“uzņēmum[s] dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību [...] organizē sava autoparka darbību tā, lai nodrošinātu, ka transportlīdzekļi, kas ir uzņēmuma rīcībā un tiek izmantoti starptautiskos pārvadājumos, atgrieztos vienā no saimnieciskās darbības centriem, kas atrodas minētajā dalībvalstī, vismaz astoņu nedēļu laikā pēc izbraukšanas no tā”, esot pretrunā:*

1.1 **LES 3. panta 3. punktam, LESD 11. un 191. pantam un ES politikai dabas vides un klimata pārmaiņu jomā.**

Prasība atgriezties saimnieciskās darbības centrā izraisīšot pa Eiropas ceļiem pārvietojošos nepiekrautu transportlīdzekļu skaita, emitētā CO₂ apjoma un dabas vides piesārņojuma pieaugumu. ES iestādes, pieņemot strīdīgo normu, neesot ņēmušas vērā pasākumus saistībā ar Eiropas Savienības politiku dabas vides un klimata pārmaiņu jomā, konkrēti, prasības attiecībā uz vides aizsardzību un vides aizsardzības mērķus, kuri izvirzīti saistībā ar Eiropas zaļo kursu un kurus apstiprinājusi Eiropadome;

1.2 **LESD 26. pantam un vispārējam nediskriminācijas principam.** Strīdīgā norma esot protekcionisma pasākums, ar ko tiek sadalīts ES pārvadājumu tirgus, ierobežota konkurence un izveidots regulējums, kas ir diskriminējošs attiecībā pret kravas pārvadātājiem dalībvalstīs, kuras atrodas Eiropas Savienības ģeogrāfiskajā perifērijā (perifērās dalībvalstīs). Ar šo normu starptautisko autopārvadājumu nozare tiek diskriminēta salīdzinājumā ar citām pārvadājumu nozarēm;

1.3 **LESD 91. panta 2. punktam un 94. pantam.** ES iestādēm esot bijis jāņem vērā tas, ka strīdīgā norma lielā mērā ietekmēs labklājības un nodarbinātības līmeni Eiropas Savienības perifērajās dalībvalstīs, kā arī īpaši nelabvēlīgi ietekmēs perifērijā reģistrēto kravas pārvadātāju saimniecisko stāvokli; taču ES iestādes šo pienākumu neesot ievērojušas;

1.4 **Pareiza likumdošanas procesa principiem**, jo strīdīgā norma esot **pieņemta bez tās ietekmes novērtējuma** un bez pienācīgas pārbaudes par tās negatīvajām sociālajām un saimnieciskajām sekām un ietekmi uz dabas vidi;

1.5 **Samērīguma principam**, jo noteiktās prasības par transportlīdzekļu regulāru atgriešanos esot acīmredzami nesamērīgs un neatbilstīgs pasākums attiecībā pret centieniem sasniegt publiski pausto mērķi, proti, tā dēvēto pastkastītes uzņēmumu izskaušanu.

2. **Regulas 2020/1055 2. panta 4. punkta a) apakšpunkts**, ar ko ir grozīts Regulas (EK) Nr. 1072/2009 8. pants, tajā iekļaujot 2.a punktu, kurā paredzēts, ka *“kravas pārvadātājiem nav atļauts ar to pašu transportlīdzekli vai, ja tas ir sakabināts transportlīdzeklis, ar tā pašu transportlīdzekļa mehānisko transportlīdzekli veikt kabotāžas pārvadājumus tajā pašā dalībvalstī četru dienu laikā pēc pēdējā kabotāžas pārvadājuma beigām minētajā dalībvalstī.”, esot pretrunā:*

2.1 **LES 3. panta 3. punktam, LESD 11. un 191. pantam**, jo obligātais četru dienu laikposms, kurā pēc kabotāžas pārvadājuma ir jāatturas no darbības, izraisīšot transporta plūsmas, proti, pa Eiropas ceļiem pārvietojošos nepiekrautu transportlīdzekļu skaita pieaugumu un līdz ar to arī emitētā CO₂ apjoma un vides piesārņojuma pieaugumu. Tādēļ strīdīgā norma esot pretrunā Līgumos nostiprinātajām prasībām, ka, īstenojot Eiropas Savienības politiku transporta jomā, ir jāievēro vides aizsardzības prasības un Eiropas zaļā kursa mērķi;

2.2 **LESD 26. pantam un vispārējam nediskriminācijas principam.** Četras dienas ilgais laikposms, kurā pēc kabotāžas pārvadājuma ir jāatturas no darbības, ierobežojot iekšējā tirgus pienācīgu darbību un loģistikas ķēdes efektivitāti. Autopārvadājumu tirgus sadale esot izraisījusi diskrimināciju pret Eiropas Savienības mazajām dalībvalstīm un perifērajām dalībvalstīm, vienlaikus radot prettiesiskas un neattaisnojamas priekšrocības lielajām dalībvalstīm ES centrā tikai to ģeogrāfiskā izvietojuma dēļ;

2.3 **LESD 91. panta 2. punktam un 94. pantam**, jo strīdīgā norma esot pieņemta, neņemot vērā, cik nelabvēlīgi tā ietekmēs mazajās dalībvalstīs un Eiropas Savienības perifērajās dalībvalstīs reģistrēto kravas pārvadātāju saimniecisko stāvokli, kā arī un labklājības un nodarbinātības līmeni šajās dalībvalstīs;

2.4 **Pareiza likumdošanas procesa principi**, jo strīdīgā norma esot pieņemta bez tās ietekmes novērtējuma un bez pienācīgas pārbaudes par tās negatīvajām sociālajām un saimnieciskajām sekām un ietekmi uz dabas vidi;

2.5 **Samērīguma princips**, jo četras dienas ilgais laikposms, kurā pēc kabotāžas pārvadājuma ir jāatturas no darbības, esot neatbilstīgs pasākums, kas esot nesamērīgs attiecībā pret sasniedzamajiem mērķiem – precizēt kabotāžu reglamentējošos principus un palielināt to īstenošanas iedarbīgumu.

-
- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1055 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1071/2009, (EK) Nr. 1072/2009 un (ES) Nr. 1024/2012, lai tās pielāgotu norisēm autotransporta nozarē (OV 2020, L 249, 17. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK (OV 2009, L 300, 51. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (OV 2009, L 300, 72. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Bulgārijas Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-543/20)

(2021/C 19/30)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bulgārijas Republika (pārstāves: L. Zaharieva, Tsv. Mitova, M. Georgieva)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/1054 (¹) (2020. gada 15. jūlijs), ar ko Regulu (EK) Nr. 561/2006 groza attiecībā uz minimālajām prasībām par maksimālajiem transportlīdzekļa ikdienas un iknedēļas vadīšanas laikiem, minimālajiem pārtraukumiem un ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmiem un ar ko Regulu (ES) Nr. 165/2014 groza attiecībā uz pozicionēšanu ar tahogrāfu palīdzību, 1. panta 6. punkta c) apakšpunktu;
- pakārtoti, ja Tiesa nolemtu šo prasību par regulas daļēju atcelšanu neapmierināt, pilnībā atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/1054 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko Regulu (EK) Nr. 561/2006 groza attiecībā uz minimālajām prasībām par maksimālajiem transportlīdzekļa ikdienas un iknedēļas vadīšanas laikiem, minimālajiem pārtraukumiem un ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmiem un ar ko Regulu (ES) Nr. 165/2014 groza attiecībā uz pozicionēšanu ar tahogrāfu palīdzību;
- piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza kopumā piecus pamatus.

1. Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 21. panta 1. punkta un 45. panta, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (Harta) 45. panta 1. punkta pārkāpums.

2. Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. panta 4. punktā, kā arī LES un LESD pievienotā Protokola Nr. 2 par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 1. pantā nostiprinātā samērīguma principa pārkāpums.
3. Tiesiskās drošības principa pārkāpums.
4. Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. panta 4. punktā, kā arī LES un LESD pievienotā Protokola Nr. 2 subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 1. pantā nostiprinātā samērīguma principa pārkāpums.
5. LESD 18. pantā, kā arī Hartas 20. un 21. pantā ietvertā vienlīdzīgas attieksmes un diskriminācijas aizlieguma principu, LES 4. panta 2. punktā ietvertā principa par dalībvalstu vienlīdzību saistībā ar Līgumiem un – ja Tiesa to atzītu par nepieciešamu – LESD 95. panta 1. punkta pārkāpums.

(¹) OV 2020, L 249, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Bulgārijas Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-544/20)

(2021/C 19/31)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bulgārijas Republika (pārstāves: L. Zaharieva, Tsv. Mitova un M. Georgieva)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2020/1057 (¹) (2020. gada 15. jūlijs), ar ko attiecībā uz izpildes nodrošināšanas prasībām groza Direktīvu 2006/22/EK un attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES nosaka īpašus noteikumus autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanai darbā, un groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012;
- piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. panta 4. punktā un LES un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) Protokola (Nr. 2) par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 1. pantā paredzētā samērīguma principa pārkāpums.
2. LESD 18. pantā, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā paredzēto vienlīdzības un diskriminācijas aizlieguma principu, LES 4. panta 2. punktā ietvertā principa par dalībvalstu vienlīdzību saistībā ar Līgumiem un – ja Tiesa to atzītu par nepieciešamu – LESD 95. panta 1. punkta pārkāpums.
3. LESD 91. panta 1. punkta pārkāpums.

4. LESD 91. panta 2. punkta un 90. panta apvienojumā ar LES 3. panta 3. punktu un LESD 94. pantu pārkāpums.
5. LESD 34. un 35. panta pārkāpums, kas neesot pamatots saskaņā ar LESD 36. pantu, un LESD 58. panta 1. punkta apvienojumā ar 91. pantu vai pakārtoti LESD 56. panta pārkāpums.

⁽¹⁾ OV 2020, L 249, 49. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Bulgārijas Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-545/20)

(2021/C 19/32)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bulgārijas Republika (pārstāves: L. Zaharieva, Tsv. Mitova un M. Georgieva)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt turpinājumā minētās Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/1055 ⁽¹⁾ (2020. gada 15. jūlijs), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1071/2009, (EK) Nr. 1072/2009 un (ES) Nr. 1024/2012, lai tās pielāgotu norisēm autotransporta nozarē, normas;
- 1. panta 3. punktu, ciktāl ar to ir paredzēts Regulas (EK) Nr. 1071/2009 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts; (pakārtoti, ja tas Tiesas ieskatā nav iespējams, Bulgārijas Republika lūdz 1. panta 3. punktu atcelt pilnībā), kā arī
- 2. panta 4. punkta a) apakšpunktu (pakārtoti, ja tas Tiesas ieskatā nav iespējams, Bulgārijas Republika lūdz 2. panta 4. punktu atcelt pilnībā),
- pakārtoti minētajam, ja Tiesas ieskatā prasījumu par strīdīgās regulas daļēju atcelšanu nevar apmierināt, atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/1055 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1071/2009, (EK) Nr. 1072/2009 un (ES) Nr. 1024/2012, lai tās pielāgotu norisēm autotransporta nozarē, pilnībā un
- piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza kopumā septiņus pamatus.

1. Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 90. panta apvienojumā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 3. punktu, LESD 11. pantu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 37. pantu, LES 3. panta 5. punktu, LESD 208. panta 2. punktu un 216. panta 2. punktu, un Parīzes nolīgumu pārkāpums.
2. LES 5. panta 4. punktā un Protokola Nr. 2 1. pantā nostiprinātā samērīguma principa pārkāpums.

3. Vienlīdzīgas attieksmes un diskriminācijas aizlieguma principu (LESD 18. pants, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pants), principa par dalībvalstu vienlīdzību saistībā ar Līgumiem (LES 4. panta 2. punkts) un, ja nepieciešams, LESD 95. panta 1. punkta pārkāpums.
4. LESD 91. panta 1. punkta pārkāpums.
5. LESD 90., 91. panta 2. punkta un 94. panta, kā arī LES 3. panta 3. punkta pārkāpums.
6. Brīvības izvēlēties profesiju un brīvības veikt uzņēmējdarbību saskaņā ar LESD 49. pantu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15. un 16. pantu pārkāpums.
7. LESD 58. panta 1. punkta apvienojumā ar 91. pantu un pakārtoti 56. panta pārkāpums.

(¹) OV 2020, L 249, 17. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Rumānija/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-546/20)

(2021/C 19/33)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rumānija (pārstāvji: E. Gane, L. Lițu un M. Chicu)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— daļēji atcelt Regulu (ES) 2020/1054, konkrēti:

— 1. panta 6. punkta c) apakšpunktu, ar ko tiek grozīts Regulas (EK) Nr. 561/2006 8. panta 8. punkts, un

— 1. panta 6. punkta d) apakšpunktu, ar ko tiek grozīts Regulas (EK) Nr. 561/2006 8. pants, to papildinot ar jaunu 8.a punktu;

pakārtoti, gadījumā, ja Tiesa uzskatītu, ka šīs normas ir nedalāmi saistītas ar citām Regulas (ES) 2020/1054 normām vai skar šī tiesību akta būtību, pilnībā atcelt minēto Savienības tiesību aktu;

— piespriest Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam Rumānija izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz LES 5. panta 4. punktā noteiktā samērīguma principa pārkāpumu.

Rumānija apgalvo, ka 1. panta 6. punkta c) apakšpunktā paredzētais pasākums, ko veido aizliegums regulāros iknedēļas atpūtas laikposmus un jebkuru iknedēļas atpūtas laikposmu, kas ir ilgāks par 45 stundām un ir kompensācija par iepriekšējiem saīsinātiem iknedēļas atpūtas laikposmiem, izmantot transportlīdzeklī, nav uzskatāms par piemērotu izvirzīto mērķu sasniegšanai, it īpaši, mērķim uzlabot ceļu satiksmes drošību un transportlīdzekļu vadītāju darba apstākļus. Turklāt ar to netikšot izskausti Komisijas identificētie riski un šķēršļi.

Papildus minētajam, pieņemot tiesību aktu, pārējiem likumdevējiem bija darīti zināmi dati un informācija par acīmredzamo nepiemērotību.

Rumānija arī uzskata, ka 1. panta 6. punkta d) apakšpunktā paredzētais pasākums, kas paredz transportlīdzekļu vadītāju atgriešanos vai nu darba devēja darbības centrā Savienības dalībvalstī, kurā darba devējs veic uzņēmējdarbību, vai arī savā dzīvesvietā katrā četrus nedēļu laikposmā (proti, pirms regulārā iknedēļas atpūtas laikposma, kas ir ilgāks par 45 stundām un ir kompensācija par diviem secīgiem saīsinātiem iknedēļas atpūtas laikposmiem), esot acīmredzami nepiemērots, it īpaši ņemot vērā jaunos administrēšanas pienākumus, ievērojamās izmaksas, kas rodas autopārvadātājiem, viņu saimnieciskās darbības ierobežojumus, kā arī to, ka netiek nodrošināta transportlīdzekļu vadītāju pietiekama aizsardzība.

Turklāt nešķiet, ka ietekmes novērtējumā būtu aplūkoti visi šie aspekti, līdz ar to pārējie likumdevēji neesot varējuši ņemt vērā visus elementus un apstākļus, kuri attiecas uz šo situāciju.

2. Otrais pamats ir balstīts uz nepamatoti ierobežotām tiesībām veikt uzņēmējdarbību, kuras ir garantētas LESD 49. pantā

Rumānija uzskata, ka ar 1. panta 6. punkta d) apakšpunktu ieviestais pasākums nozīmē, ka autopārvadātājiem no valstīm, kuras ģeogrāfiski atrodas Savienības nomalē, tiek uzlikti jauni administratīvi pienākumi, ievērojamas izmaksas un komercdarbības ierobežojums, tādējādi veicinot viņu [saimnieciskās darbības] pārcelšanu un nelabvēlīgi ietekmējot transporta uzņēmējdarbību dibināšanu šādās valstīs.

Tādēļ šāds pasākums ir brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums LESD 49. panta izpratnē. Minētais ierobežojums neesot pamatots.

3. Trešais pamats attiecas uz LESD 18. pantā garantētā nediskriminācijas principa valstspiederības dēļ pārkāpumu

Rumānija uzskata, ka 1. panta 6. punkta c) apakšpunktā paredzētais pasākums radot acīmredzami nelabvēlīgu situāciju valstīm, kuras ģeogrāfiski atrodas Savienības nomalē, it īpaši ņemot vērā stāvvietu un izmitināšanas vietu tīkla īpatnības.

Rumānija turklāt uzskata, ka, nodrošinot transportlīdzekļu vadītāju atgriešanos [Regulas (ES) 2020/1054] 1. panta 6. punkta d) apakšpunkta izpratnē, radīsies būtiski zaudējumi uzņēmējsabiedrībām, kuras ir reģistrētas dalībvalstīs, kas ģeogrāfiski atrodas Savienības nomalē; katrā ziņā viņu zaudējumi būs daudz ievērojamāki nekā uzņēmējsabiedrībām no dalībvalstīm, kuras atrodas ES transporta centra tuvumā.

Turklāt ar Regulu (ES) 2020/1054, Regulu (ES) 2020/1055 ⁽¹⁾ un ar Direktīvu (ES) 2020/1057 ⁽²⁾ ieviestie pasākumi (par papildu ierobežojumiem kabotāžas pārvadājumiem, transportlīdzekļa atgriešanos darbības centrā Savienības dalībvalstī, kurā darba devējs veic uzņēmējdarbību, ik pa astoņām nedēļām, transportlīdzekļa vadītāja atgriešanos ik pa četrām nedēļām, aizliegums regulāro iknedēļas atpūtas laikposmu izmantot transportlīdzeklī un aizliegums norīkot darbā transportlīdzekļa vadītājus) ir visaptveroša tiesību aktu kopuma pilāri, tādēļ tikai to radītās kumulatīvās ietekmes vērtējums var ilustrēt šo tiesību aktu faktisko iedarbību uz transporta tirgu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1055 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1071/2009, (EK) Nr. 1072/2009 un (ES) Nr. 1024/2012, lai tās pielāgotu norisēm autotransporta nozarē (OV 2020, L 249, 17. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2020/1057 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko attiecībā uz izpildes nodrošināšanas prasībām groza Direktīvu 2006/22/EK un attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES nosaka īpašus noteikumus autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanai darbā, un groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV 2020, L 249, 49. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Rumānija/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome**(Lieta C-547/20)**

(2021/C 19/34)

*Tiesvedības valoda – rumāņu***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* Rumānija (pārstāvji: E. Gane, R.I. Hațieganu un A. Rotăreanu)*Atbildētāji:* Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— daļēji atcelt Regulu (ES) 2020/1055, konkrēti:

— 1. panta 3) punktu, ar ko tiek grozīts Regulas (EK) Nr. 1071/2009 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts, un

— 2. panta 4) punkta a), b) un c) apakšpunktus, ar kuriem tiek grozīts Regulas (EK) Nr. 1072/2009 8. pants, papildinot to ar jaunu 2.a punktu, grozot 3. punktu un papildinot to ar 4.a punktu;

pakārtoti, gadījumā, ja Tiesa uzskatītu, ka šīs normas ir nedalāmi saistītas ar citām Regulas (ES) 2020/1055 normām vai skar šī tiesību akta būtību, pilnībā atcelt minēto Savienības tiesību aktu;

— piespriest Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam Rumānija izvirza trīs pamatus:

1. Pirmais pamats attiecas uz LES 5. panta 4. punktā noteiktā samērīguma principa pārkāpumu

Rumānija uzskata, ka 1. panta 3) punktā paredzētais pasākums attiecībā uz pienākumu transportlīdzeklim atgriezties dalībvalsts, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, saimnieciskās darbības centrā astoņu nedēļu laikā [pēc izbraukšanas no tā] neesot nepieciešams, lai nodrošinātu uzņēmējdarbības reālu un efektīvu klātbūtni šādā dalībvalstī, un esot acīmredzami nepiemērots noteiktā mērķa sasniegšanai.

Tas esot uzskatāms par nepamatotu un pārmērīgu finansiālu slogu autopārvadātājiem, kas radīs nevajadzīgas ekspluatācijas izmaksas, palielinās tukšbraucienu skaitu, kā arī paaugstinās CO₂ emisijas.

Rumānija turklāt uzskata, ka 2. panta 4) punkta a), b) un c) apakšpunktā paredzētais pasākums, ar ko papildus tiek ierobežoti kabotāžas pārvadājumi, esot acīmredzami nepiemērots noteikto mērķu sasniegšanai un neesot nepieciešams, lai risinātu konstatētās problēmas, kuras ir saistītas ar kabotāžu regulējošo normu neievērošanu.

Tas esot uzskatāms par regresu attiecībā uz pašreizējo tirgus liberalizācijas līmeni, un ar to tikšos destabilizēta autopārvadājumu uzņēmējdarbību loģistikas ķēžu organizēšana, paildzināti dīkstāves periodi un palielināts tukšbraucienu skaits. Nesen ieviestās normas apgrūtināšot kabotāžu regulējošo tiesību normu piemērošanu un sarežģīšot kontroles mehānismus, radot autopārvadātājiem nevajadzīgus administratīvos slogus.

Turklāt abi pasākumi esot nesamērīgi attiecībā uz negatīvo ietekmi, ko tie rada Savienības dalībvalstu autopārvadājumu uzņēmumiem, it īpaši no dalībvalstīm, kuras ģeogrāfiski atrodas Savienības nomalē.

2. Otrais pamats ir balstīts uz nepamatoti ierobežotām tiesībām veikt uzņēmējdarbību, kuras ir garantētas LESD 49. pantā

Rumānija uzskata, ka ar 1. pantu 3) punktu ieviestais pasākums radīšot ievērojamas ekspluatācijas izmaksas tām autopārvadājumu uzņēmējdarbībām, kuras veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kas ģeogrāfiski atrodas Savienības nomalē. Šāda veida uzņēmējdarbības rentabilitāte un līdz ar to netieši arī labvēlīga vide šādas uzņēmējdarbības dibināšanai šajās valstīs būtiski samazināšoties. Vienlaikus jau reģistrētie autopārvadātāji pārceļšot savu saimniecisko darbību uz Rietumeiropas valstīm, lai samazinātu nelabvēlīgo ietekmi, ko rada pienākums transportlīdzeklim atgriezties dalībvalstī, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, saimnieciskās darbības centrā astoņu nedēļu laikā [pēc izbraukšanas no tā].

Tādēļ šāds pasākums esot uzskatāms par brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojumu LESD 49. panta izpratnē. Minētais ierobežojums esot nepamatots.

3. Trešais pamats attiecas uz LESD 18. pantā garantētā nediskriminācijas principa pārkāpumu valstspiederības dēļ

Rumānija uzskata, ka pasākums, ar kuru ir paredzēts pienākums transportlīdzeklim atgriezties dalībvalstī, kurā tiek veikta uzņēmējdarbība, saimnieciskās darbības centrā astoņu nedēļu laikā [pēc izbraukšanas no tā] un papildu ierobežojumi kabotāžai esot pretrunā Savienības konverģences mērķiem un tas esot protekcionistisks pasākums, kas autopārvadātājiem-nerezidentiem rada būtisku šķērslī iekļūšanai autopārvadājumu tirgū.

Lai gan šie pasākumi pirmšķietami ir nediskriminējoši, tie faktiski radīšot atšķirīgas sekas dažādās dalībvalstīs, tādējādi būtiski un nesamērīgi ietekmējot to autopārvadātāju saimniecisko darbību, kuri veic uzņēmējdarbību valstīs, kas ģeogrāfiski atrodas Savienības nomalē.

Turklāt ar Regulu (ES) 2020/1055, Regulu (ES) 2020/1054 ⁽¹⁾ un ar Direktīvu (ES) 2020/1057 ⁽²⁾ ieviestie pasākumi (par papildu ierobežojumiem kabotāžas pārvadājumiem, transportlīdzekļa atgriešanos darbības centrā Savienības dalībvalstī, kurā darba devējs veic uzņēmējdarbību, ik pa astoņām nedēļām, transportlīdzekļa vadītāja atgriešanos ik pa četrām nedēļām, aizliegums regulāro iknedēļas atpūtas laikposmu izmantot transportlīdzekli un aizliegums norīkot darbā transportlīdzekļa vadītājus) ir visaptveroša tiesību aktu kopuma pilāri, tādēļ tikai to radītās kumulatīvās ietekmes vērtējums var ilustrēt šo tiesību aktu faktisko iedarbību uz autopārvadājumu tirgu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1054 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko Regulu (EK) Nr. 561/2006 groza attiecībā uz minimālajām prasībām par maksimālajiem transportlīdzekļa ikdienas un iknedēļas vadīšanas laikiem, minimālajiem pārtraukumiem un ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmiem un ar ko Regulu (ES) Nr. 165/2014 groza attiecībā uz pozicionēšanu ar tahogrāfu palīdzību (OV 2020, L 249, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2020/1057 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko attiecībā uz izpildes nodrošināšanas prasībām groza Direktīvu 2006/22/EK un attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES nosaka īpašus noteikumus autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanai darbā, un groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV 2020, L 249, 49. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Rumānija/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-548/20)

(2021/C 19/35)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rumānija (pārstāvji: E. Gane, L. Liņu un M. Chicu)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— daļēji atcelt Direktīvu (ES) 2020/1057, konkrēti, tās 1. panta 3.–6. punktu;

pakārtoti, gadījumā, ja Tiesa uzskatītu, ka šīs normas ir nedalāmi saistītas ar citām Direktīvas (ES) 2020/1057 normām vai skar šī tiesību akta būtību, pilnībā atcelt minēto Savienības tiesību aktu;

— piespriest Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam Rumānija izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz LES 5. panta 4. punktā noteiktā samērīguma principa pārkāpumu

Rumānija uzskata, ka, izvēloties autopārvadājumu veidu izmantot kā kritēriju, lai nošķirtu normu par autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanu darbā piemērošanas gadījumus, Komisija neesot sagatavojusi ietekmes novērtējumu un šīs izvēles pamatā neesot nekādu ziņojumu/pētījumu vai zinātnisku datu.

Šajā gadījumā pārējiem likumdevējiem esot bijis pienākums sagatavot ietekmes novērtējumu, jo tie ir būtiski grozījuši Komisijas priekšlikumu bez pietiekamas informācijas, kas tiem būtu jāvērtē jaunā pasākuma samērīgumu.

Turklāt autopārvadājumu veida kritērijs rada nenoteiktību uzņēmējas dalībvalsts un piemērojamajā tiesiskā regulējuma noteikšanā. Līdz ar to šāda kritērija izmantošana apdraudot tiesisko noteiktību, tostarp nonākot pretrunā ar Direktīvu (ES) 2020/1057 izvirzītajiem mērķiem.

Papildus, ja autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanu darbā regulējošās normas tiek piemērotas atbilstoši autopārvadājumu veida kritērijam, tikšot ietekmēta šai nozarei raksturīgā elastība un ātrums.

2. Otrais pamats attiecas uz LESD 18. pantā garantētā nediskriminācijas principa pārkāpumu valstspiederības dēļ

Atbilstoši Rumānijas apgalvotajam, tā kā starptautisko autopārvadājumu jomā tirgus objektīvi ir centralizēts/polarizēts un pieaug tā starptautisko autopārvadājumu tirgus daļa, kuru aizņem autopārvadātāji no dalībvalstīm, kas ģeogrāfiski atrodas Eiropas Savienības nomalē, ir skaidrs, ka galvenokārt autopārvadātāji no šīm zonām būs tie, kuriem radīsies administratīvās izmaksas un izdevumi saistībā ar norīkošanu darbā, un ar Direktīvas (ES) 2020/1057 1. panta 3.–6. punktā paredzētajiem pasākumiem viņi tiks atturēti veikt savu darbību.

Turklāt ar Regulu (ES) 2020/1057, Regulu (ES) 2020/1054 ⁽¹⁾ un ar Direktīvu (ES) 2020/1055 ⁽²⁾ ieviestie pasākumi (par papildu ierobežojumiem kabotāžas pārvadājumiem, transportlīdzekļa atgriešanos darbības centrā Savienības dalībvalstī, kurā darba devējs veic uzņēmējdarbību, ik pa astoņām nedēļām, transportlīdzekļa vadītāja atgriešanos ik pa četrām nedēļām, aizliegums regulāro iknedēļas atpūtas laikposmu izmantot transportlīdzekli un aizliegums norīkot darbā transportlīdzekļa vadītājus) ir visaptveroša tiesību aktu kopuma pilāri, tādēļ tikai to radītās kumulatīvās ietekmes vērtējums var ilūstrēt šo tiesību aktu faktisko iedarbību uz transporta tirgu.

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1054 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko Regulu (EK) Nr. 561/2006 groza attiecībā uz minimālajām prasībām par maksimālajiem transportlīdzekļa ikdienas un iknedēļas vadīšanas laikiem, minimālajiem pārtraukumiem un ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmiem un ar ko Regulu (ES) Nr. 165/2014 groza attiecībā uz pozicionēšanu ar tahogrāfu palīdzību (OV 2020, L 249, 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1055 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1071/2009, (EK) Nr. 1072/2009 un (ES) Nr. 1024/2012, lai tās pielāgotu norisēm autotransporta nozarē (OV 2020, L 249, 17. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Kipras Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-549/20)

(2021/C 19/36)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kipras Republika (pārstāve: *Eirini Neofytou*)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/1055 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1071/2009, (EK) Nr. 1072/2009 un (ES) Nr. 1024/2012, lai tās pielāgotu norisēm autotransporta nozarē ⁽¹⁾, 1. panta 3. punktu daļā, kurā ar šo normu ir formulēts Regulas Nr. 1071/2009 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts. Pakārtoti – gadījumā, ja Tiesa šo prasījumu nevarētu apmierināt, – Tiesai tiek lūgts prasītājas interesēs atcelt 1. panta 3. punktu;
- pakārtoti – gadījumā, ja Tiesa prasību par apstrīdētās regulas daļēju atcelšanu minētajā apmērā uzskatītu par nepieņemamu, – atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/1055 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1071/2009, (EK) Nr. 1072/2009 un (ES) Nr. 1024/2012, lai tās pielāgotu norisēm autotransporta nozarē;
- piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus atcelšanas pamatus.

Pirmais atcelšanas pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši LESD 90. pantu, lasot to kopsakarā ar LES 3. panta 3. punktu, LESD 11. pantu, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 37. pantu, LES 3. panta 5. punktu, LESD 208. panta 2. punktu un 216. panta 2. punktu un Parīzes līgumu.

Otrais atcelšanas pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši samērīguma principu, kas ir paredzēts LES 5. panta 4. punktā un LES un LESD pievienotā 2. protokola par subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošanu 1. pantā.

Trešais atcelšanas pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši vienlīdzīgas attieksmes principu un diskriminācijas aizliegumu, kas izriet no LESD 18. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. panta, dalībvalstu vienlīdzības principu Līgumu priekšā, kas izriet no LES 4. panta 2. punkta, un – ja Tiesa to uzskatītu par nepieciešamu – LESD 95. panta 1. punktu.

Ceturtais atcelšanas pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši LESD 91. panta 1. punktu.

Piektais atcelšanas pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši LESD 91. panta 2. punktu un LESD 90. pantu, to lasot kopsakarā ar LES 3. panta 3. punktu un LESD 94. pantu.

Sestais atcelšanas pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši uzņēmējdarbības brīvības un darījumdarbības brīvības principus, kuri izriet no LESD 49. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15. un 16. panta.

Septītais atcelšanas pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši [LESD] 58. panta 1. punktu, lasot to kopsakarā ar LESD 91. pantu, un, pakārtoti, LESD 56. pantu.

(¹) OV 2020, L 249, 17. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Kipras Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-550/20)

(2021/C 19/37)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kipras Republika (pārstāve: *Eirini Neofytou*)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2020/1057 (¹) (2020. gada 15. jūlijs), ar ko attiecībā uz izpildes nodrošināšanas prasībām groza Direktīvu 2006/22/EK un attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES nosaka īpašus noteikumus autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanai darbā, un groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012, un

— piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus.

Pirmais prasības pamats: prasītāja apgalvo, ka atbildētāji esot pārkāpuši samērīguma principu, kas ir noteikts LES 5. panta 4. punktā un LES un LESD pievienotā 2. protokola par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 1. pantā.

Otrais prasības pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši vienlīdzīgas attieksmes principu un diskriminācijas aizliegumu, kas ir noteikts LESD 18. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā, dalībvalstu vienlīdzības principu Līgumu priekšā, kas ir noteikts LES 4. panta 2. punktā, un – ciktāl Tiesa to uzskata par nepieciešamu – LESD 95. panta 1. punktu.

Trešais prasības pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši LESD 91. panta 1. punktu.

Ceturtais prasības pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši LESD 91. panta 2. punktu un LESD 90. pantu, to lasot kopsakarā ar LES 3. panta 3. punktu, un LESD 94. pantu.

Piektais prasības pamats: prasītāja uzskata, ka atbildētāji esot pārkāpuši LESD 34. un 35. pantu, – pieļaudami pārkāpumu, kas nav attaisnots ar LESD 36. pantu, – un LESD 58. panta 1. punktu, lasot to kopsakarā ar LESD 91. pantu, vai, pakārtoti, LESD 56. pantu.

(¹) OV 2020, L 249, 49. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 26. oktobrī — Ungārija/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-551/20)

(2021/C 19/38)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ungārija (pārstāvji: M. Z. Fehér un K. Szíjjártó)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi

Prasītāja lūdz Tiesu atcelt:

- Regulas (ES) 2020/1054 (¹) 1. panta 6. punkta c) apakšpunktu un 2. panta 2. punktu, kā arī – papildus – visas ar šīm normām nedalāmu veselumu veidojošās tiesību normas.
- Regulas (ES) 2020/1055 (²) 1. panta 3. punktu, ciktāl ar to tiek grozīts Regulas Nr. 1071/2009 5. pants, tā 1. punktu papildinot ar jaunu b) apakšpunktu, kā arī – papildus – visas ar šīm normām nedalāmu veselumu veidojošās tiesību normas.
- Direktīvas (ES) 2020/1057 (³) 1. pantu vai pakārtoti – tās 1. panta 6. punktu, kā arī – papildus – visas ar šīm normām nedalāmu veselumu veidojošās tiesību normas.
- piespriest Eiropas Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pamati saistībā ar apstrīdētajām Regulas 2020/1054 normām

Regulas 2020/1054 **1. panta 6. punkta c) apakšpunktā** esošā norma – saskaņā ar kuru regulāros iknedēļas atpūtas laikposmus un jebkuru iknedēļas atpūtas laikposmu, kas ir ilgāks par 45 stundām un ir kompensācija par iepriekšējiem saīsinātiem iknedēļas atpūtas laikposmiem, nevar izmantot transportlīdzekļi – praksē neesot piemērojama, jo piemērotas atpūtas telpas neesot pieejamas pietiekamā daudzumā. Ar šo prasību tiek uzlikts nesamērīgs slogs tiesību subjektiem – transportlīdzekļu vadītājiem un transporta uzņēmumiem –, un likumdevēji esot pieļāvuši acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Acīmredzama kļūda vērtējumā esot arī tas, ka likumdošanas procesa gaitā netika vispār izvērtēta apstrīdētajā tiesību normā noteiktajām prasībām atbilstošu izmitināšanas vietu pieejamība, skaits vai atrašanās vieta, lai gan šajā ziņā tika pausti nopietni iebildumi.

Ungārijas valdība uzskata, ka Regulas 2020/1054 **2. panta 2 punkts**, kurā ir noteikts termiņš, kādā transportlīdzekļiem ir jābūt aprīkoti ar otrās paaudzes viedo tahogrāfu (V2), esot prettiesisks. Pirmkārt, pieņemot šo tiesību normu, likumdevēji esot pieļāvuši acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpuši samērīguma principu, jo tie neizvērtēja ekonomiskās un sociālās sekas, kas izriet no termiņa saīsināšanas. Otrkārt, likumdevēji esot pievēlēti saimnieciskās darbības subjektu leģitīmās cerības un pārkāpuši tiesiskās palāvības un tiesiskās drošības principus. Treškārt, minētā norma neatbilst LESD 151. panta otrajā daļā izklāstītajai prasībai par Savienības ekonomikas konkurētspējas uzturēšanu, jo uz transportlīdzekļiem, kas pieder uzņēmumiem, kas ir iedibināti valstīs, kuras nav Savienības dalībvalstis, pašlaik netiek attiecināta līdzīga prasība, un tāpēc šiem uzņēmumiem ir skaidra konkurences priekšrocība salīdzinājumā ar Savienības uzņēmumiem.

2. Pamati saistībā ar apstrīdētajām Regulas 2020/1055 normām

Ungārijas valdības ieskatā, noteikums, ka transportlīdzeklim ir jāatgriežas ik pēc astoņām nedēļām, neatbilst samērīguma prasībām un liecina par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Eiropas Parlaments un Padome nav nekādi izvērtējuši šo jauno prasību ekonomiskās un sociālās sekas, kā arī ietekmi uz vidi, un tāpēc šim iestādēm esot trūcis jebkādas substanciālas informācijas par to, vai šī jaunā prasība ir vai nav samērīga. Tādējādi likumdevēji esot pārkāpuši arī piesardzības principu, jo nav izvērtējuši šā pasākuma ietekmi uz vidi. Saskaņā ar šo pasākumu transportlīdzekļiem būs daudzos gadījumos jāatgriežas bez kravas, un tā rezultātā Savienībā būs lielas oglekļa dioksīda emisijas.

Minētā prasība esot pretrunā arī diskriminācijas aizliegumam, jo tā atšķirīgi ietekmē pārvadātājus, kas ir iedibināti Eiropas Savienības vidienē, un pārvadātājus, kas ir iedibināti tās perifērijā, jo īpaši t.s. "ES-13" dalībvalstīs. Saskaņā ar LESD 91. panta 2. punktu un LESD 94. pantu likumdevējiem būtu bijis jāņem vērā šo valstu īpašie apstākļi un būtu bijis jāatturas no tāda tiesiskā regulējuma pieņemšanas, kas savu seku ziņā ir diskriminējošs.

3. Pamati saistībā ar apstrīdētajām Direktīvas 2020/1057 normām

Ar galvenokārt izvērīto prasījumu Ungārijas valdība lūdz atcelt Direktīvas 2020/1057 1. pantu, kurā ir izklāstīti "īpašie noteikumi par transportlīdzekļu vadītāju norīkošanu darbā". Tā uzskata, ka šie "īpašie noteikumi" esot prettiesiski, jo transportlīdzekļu vadītāji, kas veic starptautiskos pārvadājumus, nav uzskatāmi par personām, kas veic starptautisku pasākumu Direktīvas 96/71/EK 1. panta 3. punkta a) apakšpunkta izpratnē, un līdz ar to viņiem nevar būt piemērojamas minētās direktīvas normas.

Pakārtoti Ungārijas valdība lūdz atcelt Direktīvas 2020/1057 1. panta 6. punktu tāpēc, ka likumdevēji neesot ievērojuši vienlīdzīgas attieksmes prasību, jo attiecībā uz divpusējiem pārvadājumiem direktīvas 1. panta 3. punktā noteiktais izņēmums neietver t.s. kombinētos pārvadājumus vadītāja pavadībā. Tāpat saistībā ar šo normu Ungārijas valdība apgalvo, ka neesot neviena pētījuma par tās ietekmi, un šajā ziņā likumdevēji esot pārkāpuši samērīguma principu un pieļāvuši acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1054 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko Regulu (EK) Nr. 561/2006 groza attiecībā uz minimālajām prasībām par maksimālajiem transportlīdzekļa ikdienas un iknedēļas vadīšanas laikiem, minimālajiem pārtraukumiem un ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmiem un ar ko Regulu (ES) Nr. 165/2014 groza attiecībā uz pozicionēšanu ar tahogrāfu palīdzību (OV 2020, L 249, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1055 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1071/2009, (EK) Nr. 1072/2009 un (ES) Nr. 1024/2012, lai tās pielāgotu norisēm autotransporta nozarē (OV 2020, L 249, 17. lpp.).

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2020/1057 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko attiecībā uz izpildes nodrošināšanas prasībām groza Direktīvu 2006/22/EK un attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES nosaka īpašus noteikumus autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanai darbā, un groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV 2020, L 249, 49. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – Maltas Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-552/20)

(2021/C 19/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Maltas Republika (A. Buhagiar, pārstāvis, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, J. Sedano Lorenzo, abogados)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- Atcelt Regulas Nr. 1071/2009 ⁽¹⁾ 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu un Regulas Nr. 1072/2009 ⁽²⁾ 8. panta 2a. apakšpunktu, kas tikuši grozīti attiecīgi ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/1055 ⁽³⁾ (2020. gada 15. jūlijs), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1071/2009, (EK) Nr. 1072/2009 un (ES) Nr. 1024/2012, lai tās pielāgotu norisēm autotransporta nozarē, 1. un 2. pantu.
- Piespriet Eiropas Parlamentam un Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam Maltas Republika lūdz atcelt apstrīdētos pasākumus, izvirzīdama šādus pamatus.

Pirmais pamats: Tiesa tiek lūgta atcelt Regulas 2020/1055 1. panta 3. punktu ("transportlīdzekļa atgriešanās mājās" noteikumu), ciktāl ar to:

- tiek pārkāpts LESD 91. panta 2. punkts kopā ar LESD 11. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 37. pantu, ņemot vērā, ka šī norma ir tikusi pieņemta, ignorējot tā iedarbību uz vidi un būtiskās sekas, kādas tas rada transporta pārvadājumiem;
- tiek pārkāpts LES 5. panta 4. punkts un samērīguma princips, jo tas neesot vismazāk ierobežojošais pasākums un no izmaksu un ieguvuma salīdzinājuma viedokļa nesamērīgi kaitējot videi un transporta pārvadājumiem.

Otrais pamats: Tiesa tiek lūgta atcelt Regulas 2020/1055 2. panta 4. punkta a) apakšpunktu (noteikums par "nogaidīšanas periodu kabotāžai"), ciktāl ar to:

- tiek pārkāpts LESD 91. panta 2. punkts, jo atbildētājs neesot ņēmis vērā šī pasākuma būtisko ietekmi uz transporta pārvadājumiem;
- tiek pārkāpts LES 5. panta 4. punkts un samērīguma princips, jo tiekot būtiski ierobežotas autopārvadātāju iespējas organizēt loģistiku un nodrošināt savas apkalpes netraucētu darbību;

- tiek pārkāpts ES Pamattiesību hartas 20. un 21. pants un vienlīdzīgas attieksmes princips, jo bez objektīva pamatojuma neesot ņemtas vērā īpatnības, kādas piemīt dalībvalstij, kurai nav sauszemes robežu, un tās preču pārvadājumu tirgum.

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum (OV 2009, L 300, 72. lpp.).
- (³) OV 2020, L 249, 17. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 26. oktobrī – Polijas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-553/20)

(2021/C 19/40)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis: B. Majczyna)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

- Atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/1054 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko Regulu (EK) Nr. 561/2006 groza attiecībā uz minimālajām prasībām par maksimālajiem transportlīdzekļa ikdienas un iknedēļas vadīšanas laikiem, minimālajiem pārtraukumiem un ikdienas un iknedēļas atpūtas laikposmiem un ar ko Regulu (ES) Nr. 165/2014 groza attiecībā uz pozicionēšanu ar tahogrāfu palīdzību (¹), 1. panta 6. punkta d) apakšpunktu;
- piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti, ja Tiesa uzskata, ka apstrīdētā Regulas 2020/1054 tiesību norma nevar tikt nodalīta no pārējās regulas, nemainot tās būtību, Polijas Republika lūdz atcelt Regulu (ES) 2020/1054 pilnībā.

Pamati un galvenie argumenti

Polijas Republika attiecībā uz apstrīdētajām Regulas 2020/1054 tiesību normām izvirza šādus pamatus:

- 1) pamats par samērīguma principa pārkāpumu (LES 5. panta 4. punkts) tādēļ, ka esot patvaļīgi noteiktas vietas, kurās transportlīdzekļa vadītājiem ir jāizmanto atpūtas laikposmi;
- 2) pamats par LESD 91. panta 2. punkta pārkāpumu tādēļ, ka tika noteikti pasākumi, neņemot vērā to ietekmi uz dzīves līmeni un nodarbinātību atsevišķos reģionos, kā arī transportlīdzekļu ekspluatāciju;
- 3) pamats par LESD 94. panta pārkāpumu, jo pasākumi esot paredzēti, neņemot vērā pārvadātāju ekonomisko stāvokli;
- 4) pamats par tiesiskās drošības principa pārkāpumu, formulējot tiesību normu neprecīzi un tā, ka no tā nav skaidri izsecināmi pienākumi;
- 5) pamats par LESD 11. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 37. panta pārkāpumu tādēļ, ka nav ievērotas vides aizsardzības prasības.

Polijas Republika it īpaši apgalvo, ka ar apstrīdēto tiesību normu ir pārkāpts samērīguma princips. Nosakot neatbilstošus kritērijus tam, lai noteiktu, kādās vietās transportlīdzekļu vadītājiem ir jāizmanto atpūtas laikposmi, esot pārkāpts no Regulas 561/2006 izrietošais princips, ka transportlīdzekļu vadītāji var brīvi izmantot savu atpūtas laiku. Tai pat laikā autopārvadātājiem esot uzlikti pārmērīgi pienākumi, kas negatīvi ietekmējot ne tikai konkrēto uzņēmēju (it īpaši mazo un vidējo) situāciju, kā arī transporta pakalpojumu tirgu, bet arī vidi. Apstrīdētās tiesību normas piemērošanas negatīvo ietekmi it īpaši izjūtot uzņēmēji valstīs, kas atrodas ārpus Eiropas Savienības centra. Vienlaikus izvēlētais risinājums neesot objektīvi pamatots, ņemot vērā transportlīdzekļu vadītāju situāciju. Tāpat tas arī neatspoguļojot regulēto pakalpojumu īpašo raksturu.

(¹) OV 2020, L 249, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 26. oktobrī – Polijas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-554/20)

(2021/C 19/41)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis: B. Majczyna)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

— Atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2020/1055 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1071/2009, (EK) Nr. 1072/2009 un (ES) Nr. 1024/2012, lai tās pielāgotu norisēm autotransporta nozarē:

- a) 1. panta 3. punktu, ciktāl ar to Regulas 1071/2009 (¹) 5. pantam tiek pievienots 1. punkta b) un g) apakšpunkts,
- b) 2. panta 4. punkta a) apakšpunktu, ar ko Regulas 1072/2009 (²) 8. pantam tiek pievienots 2.a punkts,
- c) 2. panta 5. punkta b) apakšpunktu, ar ko Regulas 1072/2009 10. pantam tiek pievienots 7. punkts,

— piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti, ja Tiesa uzskatītu, ka apstrīdētās Regulas 2020/1055 tiesību normas nevar tikt nodalītas no pārējās regulas, nemainot tās būtību, Polijas Republika lūdz atcelt Regulu 2020/1055 pilnībā.

Pamati un galvenie argumenti

Polijas Republika attiecībā uz apstrīdētajām Regulas 2020/1055 tiesību normām izvirza šādus pamatus:

1) attiecībā uz 1. panta 3. punktu, ciktāl ar to Regulas 1071/2009 5. pantam tiek pievienots 1. punkta b) apakšpunkts:

- a) pamats par samērīguma principa (LES 5. panta 4. punkts), LESD 91. panta 2. punkta un 94. panta pārkāpumu tādēļ, ka tika ieviests pienākums transportlīdzekļiem atgriezties vienā no saimnieciskās darbības centriem ik pēc astoņām nedēļām;

- b) pamats par LESD 11. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 37. panta pārkāpumu tādēļ, ka nav ievērotas vides aizsardzības prasības;

2) attiecībā uz 1. panta 3. punktu, ciktāl ar to Regulas 1071/2009 5. pantam tiek pievienots 1. punkta g) apakšpunkts:

- a) pamats par samērīguma principa pārkāpumu (LESD 5. panta 4. punkts), ieviešot patvaļīgas prasības attiecībā uz transportlīdzekļu skaitu, kam ir jābūt autopārvadātāju rīcībā, kā arī prasības par transportlīdzekļa vadītāju izmitināšanu kādā saimnieciskās darbības centrā dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību,
- b) pamats par tiesiskās drošības principa pārkāpumu, ieviešot neprecīzas prasības attiecībā uz transportlīdzekļu skaitu, kam ir jābūt autopārvadātāju rīcībā, kā arī prasības par transportlīdzekļa vadītāju izmitināšanu kādā saimnieciskās darbības centrā dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību,

- c) pamats par LESD 11. panta un Hartas 37. panta pārkāpumu tādēļ, ka nav ievērotas vides aizsardzības prasības;

3) attiecībā uz 2. panta 4. punkta a) apakšpunktu:

- a) pamats par samērīguma principa (LESD 5. panta 4. punkts), LESD 91. panta 2. punkta un 94. panta pārkāpumu tādēļ, ka tika ieviests obligāts pārtraukums, īstenojot kabotāžas pārvadājumus,
- b) pamats par LESD 11. panta un Hartas 37. panta pārkāpumu tādēļ, ka nav ievērotas vides aizsardzības prasības;

4) attiecībā uz 2. panta 5. punkta b) apakšpunktu:

- a) pamats par samērīguma principa (LESD 5. panta 4. punkts), LESD 91. panta 2. punkta un 94. panta pārkāpumu tādēļ, ka dalībvalstīm ļauts ieviest ierobežojumus attiecībā uz kabotāžas pārvadājumu izpildi sākuma vai beigu autoceļa posmos, kas veido kombinēto pārvadājumu starp dalībvalstīm daļu;
- b) pamats par LESD 11. panta un Hartas 37. panta pārkāpumu tādēļ, ka nav ievērotas vides aizsardzības prasības.

Polijas Republika it īpaši apgalvo, ka ar apstrīdētajām tiesību normām tiek pārkāpts samērīguma princips. Nosakot neatbilstošus kritērijus, kas ir izšķiroši, lai noteiktu ierobežojumus iespējai veikt kabotāžas pārvadājumus un trešo valstu pārvadājumus, pārvadātājiem esot uzlikti pārmērīgi pienākumi, kas negatīvi ietekmējot ne tikai konkrēto uzņēmēju situāciju, transporta pakalpojumu tirgu, bet arī vidi un transportlīdzekļu ekspluatāciju.

Apstrīdēto tiesību normu piemērošanas negatīvo ietekmi it īpaši izjūtot uzņēmēji valstīs, kas atrodas ārpus Eiropas Savienības centra. Vienlaikus pieņemtais risinājums neesot objektīvi pamatots, ņemot vērā transportlīdzekļu vadītāju situāciju. Tāpat tas arī neatspoguļojot regulēto pakalpojumu īpašo raksturu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK; OV 2009, L 300, 51. lpp.
(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1072/2009 (2009. gada 21. oktobris) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz piekļuvi starptautisko kravas autopārvadājumu tirgum; OV 2009, L 300, 72. lpp.

Prasība, kas celta 2020. gada 26. oktobrī – Polijas Republika/Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-555/20)

(2021/C 19/42)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Polijas Republika (pārstāvis: B. Majczyna)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

— Atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2020/1057 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko attiecībā uz izpildes nodrošināšanas prasībām groza Direktīvu 2006/22/EK un attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES nosaka īpašus noteikumus autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanai darbā, un groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (¹), 1. panta 3., 4., 6. un 7. punktu, kā arī 9. panta 1. punktu;

— piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti, ja Tiesa uzskatītu, ka apstrīdētās Direktīvas 2020/1057 tiesību normas nevar tikt nodalītas no pārējās direktīvas, nemainot tās būtību, Polijas Republika lūdz atcelt šo direktīvu pilnībā.

Pamati un galvenie argumenti

Polijas Republika lūdz atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2020/1057 (2020. gada 15. jūlijs), ar ko attiecībā uz izpildes nodrošināšanas prasībām groza Direktīvu 2006/22/EK un attiecībā uz Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES nosaka īpašus noteikumus autotransporta nozarē strādājošo transportlīdzekļu vadītāju norīkošanai darbā, un groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 249, 31.7.2020, 49. lpp.), 1. panta 3., 4., 6. un 7. punktu, kā arī 9. panta 1. punktu, kā arī piespriest Eiropas Parlamentam un Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pakārtoti, ja Tiesa uzskatītu, ka apstrīdētās Direktīvas (ES) 2020/1057 tiesību normas nevar tikt nodalītas no pārējās direktīvas, nemainot tās būtību, Polijas Republika lūdz atcelt Direktīvu (ES) 2020/1057 pilnībā.

Saistībā ar Direktīvas (ES) 2020/1057 1. panta 3., 4., 6. un 7. punktu Polijas Republika izvirza šādus pamatus:

- 1) pamats par samērīguma principa pārkāpumu (LES 5. panta 4. punkts), nosakot neatbilstošus kritērijus Direktīvas 96/71/EK un Direktīvas 2014/67/ES normu piemērošanai transporta pārvadājumiem;
- 2) pamats par LESD 91. panta 2. punkta pārkāpumu tādēļ, ka tika noteikti pasākumi, neņemot vērā to ietekmi uz dzīves līmeni un nodarbinātību atsevišķos reģionos, kā arī transportlīdzekļu ekspluatāciju;
- 3) pamats par LESD 94. panta pārkāpumu, paredzot pasākumus, neņemot vērā pārvadātāju ekonomisko stāvokli;
- 4) pamats par LESD 11. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 37. panta pārkāpumu tādēļ, ka nav ievērotas vides aizsardzības prasības.

Savukārt saistībā ar Direktīvas (ES) 2020/1057 9. panta 1. punktu Polijas Republika izvirza pamatus par samērīguma principa (LES 5. panta 4. punkts), tiesiskās drošības principa un LESD 94. panta pārkāpumu, nosakot pārāk īsu šīs direktīvas ieviešanas termiņu.

Polijas Republika it īpaši apgalvo, ka ar apstrīdētajām tiesību normām tiek pārkāpts samērīguma princips. Paredzot neatbilstošus kritērijus, kas ir izšķiroši, lai noteiktu, kuriem transportlīdzekļu vadītājiem ir piemērojamas Direktīvas 96/71/EK un Direktīvas 2014/67/ES normas, pārvadātājiem esot uzlikti pārmērīgi pienākumi, kas negatīvi ietekmējot ne tikai konkrēto uzņēmēju situāciju, transporta pakalpojumu tirgu, bet arī vidi. Apstrīdēto tiesību normu piemērošanas negatīvo ietekmi it īpaši izjutot uzņēmēji valstīs, kas atrodas ārpus Eiropas Savienības centra. Vienlaikus izvēlētais risinājums neesot objektīvi pamatots, ņemot vērā transportlīdzekļu vadītāju situāciju. Tāpat tas arī neatspoguļojot regulēto pakalpojumu īpašo raksturu.

(¹) OV 2020, L 249, 49. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 28. oktobrī iesniedza Administratīvā rajona tiesa (Latvija) – SIA “Rodl & Partner”/Valsts ieņēmumu dienests

(Lieta C-562/20)

(2021/C 19/43)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Administratīvā rajona tiesa

Pamatlietas puses

Pieteicēja: SIA “Rodl & Partner”

Atbildētājs: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas Nr. 2015/849 (¹) 18. panta pirmā un trešā daļa, kopsakarā ar III pielikuma 3. punkta b) apakšpunktu, ir iztulkojama tādējādi, ka (i) tā automātiski prasa ārstata grāmatvedības pakalpojumu sniedzējam veikt pastiprinātas klienta uzticamības pārbaudes pasākumus tādēļ, ka klients ir nevalstiska organizācija un ka klienta pilnvarotā persona un darba attiecībās esošā persona ir augsta korupcijas riska trešās valsts, tostarp Krievijas Federācijas, pilsonis ar uzturēšanās atļauju Latvijā, kā arī (ii) automātiski prasa noteikt šādam klientam augstāku riska pakāpi?
- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai šāds Direktīvas Nr. 2015/849 18. panta pirmās un trešās daļas iztulkojums ir atzīstams par samērīgu un līdz ar to atbilstošu Līguma par Eiropas Savienību 5. panta ceturrtās daļas pirmajam teikumam?
- 3) Vai Direktīvas Nr. 2015/849 18. pants kopsakarā ar III pielikuma 3. punkta b) apakšpunktu ir iztulkojams tādējādi, ka tas paredz automātisku pienākumu veikt pastiprinātus klienta uzticamības pārbaudes pasākumus visos gadījumos, kad klienta sadarbības partneris, bet ne pats klients, ir jebkādā veidā saistīts ar augsta korupcijas riska trešo valsti, tostarp Krievijas Federāciju?
- 4) Vai Direktīvas Nr. 2015/849 13. panta pirmās daļas c) un d) punkti ir iztulkojami tādējādi, ka tie paredz atbildīgā subjekta pienākumu, veicot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, iegūt no klienta kopiju šī klienta un trešās personas noslēgtajam līgumam, šī līguma izskatīšanu uz vietas tādējādi atzīstot par nepietiekamu?

- 5) Vai Direktīvas Nr. 2015/849 14. panta piektā daļa ir iztulkojama tādējādi, ka atbildīgajam subjektam ir pienākums piemērot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus jau esošiem sadarbības klientiem arī brīžos, kad nav konstatējamas būtiskas klienta apstākļu izmaiņas, kā arī, kad vēl nav pagājis termiņš, kuru dalībvalstu kompetentā iestāde noteikusi atkārtotu pārbaudes pasākumu veikšanai, un vai tāds pienākums ir tikai attiecībā uz klientiem, kuriem ir noteikts augsts klienta risks?
- 6) Vai Direktīvas Nr. 2015/849 60. panta pirmā un otrā daļa ir iztulkojama tādējādi, ka, publicējot informāciju par lēmumu, ar ko piemēro administratīvu sodu vai pasākumu par tādu valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, kompetentajai iestādei ir pienākums nodrošināt publicētās informācijas precīzu atbilstību lēmumā konstatētajai informācijai?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV 2015, L 141, 73. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 21. oktobrī iesniedza Supreme Court (Īrija) – PF,
MF/Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority**

(Lieta C-564/20)

(2021/C 19/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītāji: PF, MF

Atbildētāji: Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai dalībvalsts vienotā kontroles iestāde, veicot paziņošanu un apstiprināšanu Eiropas Komisijai saskaņā ar Kontroles regulas (¹) 33. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 34. pantu, vienīgi paziņo datus par nozveju noteiktā zvejas vietā, kuru zvejnieki reģistrējuši atbilstoši Regulas 14. un 15. pantam, ja vienotajai kontroles iestādei ir pamats uzskatīt, ka reģistrētie dati lielā mērā nav uzticami, vai arī tai ir tiesības izmantot pamatotas, zinātniski izstrādātas metodes, lai apstrādātu un apstiprinātu reģistrētos datus tā, lai panāktu precīzākus ieguves datus, ko paziņot Eiropas Komisijai?
- 2) Ja iestādei ir šādas tiesības, pamatojoties uz saprātīgiem iemesliem, vai tā var likumīgi izmantot citas datu plūsmas, piemēram, zvejas licences, zvejas atļaujas, kuģu satelītnovērošanas sistēmas datus, izkraušanas deklarācijas, pārdošanas zīmes un transportēšanas dokumentus?

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. oktobrī iesniedza *Landgericht Köln* (Vācija) –
*DS/Deutsche Lufthansa AG***

(Lieta C-565/20)

(2021/C 19/45)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītājs: DS

Atbildētāja: *Deutsche Lufthansa AG*

Prejudiciālais jautājumi

Vai gaisa pārvadātāja darbinieku streiks pēc arodbiedrības aicinājuma ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 29. oktobrī iesniedza *Općinski građanski sud u Zagrebu* (Horvātija) – *A.H./Zagrebačka banka d.d.*

(Lieta C-567/20)

(2021/C 19/46)

Tiesvedības valoda – horvātu

Iesniedzējtiesa

Općinski građanski sud u Zagrebu

Pamatlietas puses

Prasītāja: A.H.

Atbildētāja: *Zagrebačka banka d.d.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 93/13 par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ 6. panta 1. punkts, kā tas ir interpretēts Tiesas judikatūrā, it īpaši lietā C-118/17 *Dunai*, ir jāinterpretē tādējādi, ka likumdevēja iejaukšanās attiecībās starp patērētāju, kas ir kredītpņēmējs, un banku nevar atņemt patērētājiem tiesības apstrīdēt tiesā sākotnējā līguma vai uz likuma pamata noslēgta līguma pielikuma noteikumus, lai īstenotu tiesības uz visu labumu atmaksu, ko banka ir nepamatoti guvusi, kaitējot patērētājiem, ja saistībā ar likumdevēja iejaukšanos patērētāji ir brīvprātīgi grozījuši sākotnējās līgumattiecības, pamatojoties uz bankām uzlikto likumisko pienākumu piedāvāt patērētājiem šādu iespēju, un grozījumi nav veikti tieši uz attiecīgā likuma pamata kā *Dunai* lietā?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša – vai valsts tiesai, kura izskata lietu starp diviem subjektiem – kredītņēmēju un banku – un kura, ievērojot *Vrhovni sud* [Augstākās tiesas] veikto interpretāciju, nevar interpretēt valsts likuma, proti, *Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju* [Likuma, ar ko groza un papildina Likumu par patēriņa kredītu], normas saskaņā ar Direktīvas 93/13 prasībām, ir tiesības un/vai pienākums, pamatojoties uz šo direktīvu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 38. un 47. pantu, atstāt šo valsts likumu bez piemērošanas atbilstoši tai interpretācijai, kādu tam ir piešķīrusi *Vrhovni sud* [Augstākā tiesa]?

(¹) OV 1993, L 95, 29. lpp. – Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nodaļa, 2. sējums, 288.–293. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2020. gada 18. novembra spriedums – *Aquind/ACER*

(Lieta T-735/18) ⁽¹⁾

(Enerģētika – Regulas (EK) Nr. 714/2009 17. pants – ACER lēmums, ar kuru noraidīts lūgums piešķirt atbrīvojumu attiecībā uz jauniem elektrotīklu starpsavienojumiem – Sūdzība ACER apelācijas valdē – Kontroles intensitāte)

(2021/C 19/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Aquind Ltd* (*Wallsend*, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: *S. Goldberg*, *C. Davis*, solicitors un *E. White*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūru (ACER) (pārstāvji: *P. Martinet*, *E. Tremmel*, *C. Gence-Creux* un *A. Hofstadter*)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt, pirmkārt, ACER apelācijas valdes 2018. gada 17. oktobra Lēmumu A-001-2018, ar ko ir apstiprināts ACER 2018. gada 19. jūnija Lēmums Nr. 05/2018, ar kuru ir noraidīts lūgums piešķirt atbrīvojumu attiecībā uz elektrotīklu starpsavienojumu, kas savieno Lielbritānijas un Francijas elektroenerģijas pārvades tīklus, un, otrkārt, minēto ACER lēmumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Energoregulatoru sadarbības aģentūras (ACER) apelācijas valdes 2018. gada 17. oktobra Lēmumu A-001-2018.
- 2) Pārējā daļā prasību noraidīt.
- 3) ACER sedz savus, kā arī atlīdzina *Aquind Ltd* tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 103, 18.3.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 18. novembra spriedums – *Topcart/EUIPO – Carl International*
("TC CARL")

(Lieta T-377/19) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmēs "TC CARL" reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts grafiska preču zīme "CARL TOUCH" – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2021/C 19/48)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Topcart GmbH* (*Wiesbaden*, Vācija) (pārstāvis: *M.-H. Hoffmann*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Carl International (Limonest, Francija) (pārstāve: B. Müller, advokāte)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2019. gada 2. aprīļa lēmumu lietā R 1826/2018-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Carl International un Topcart.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Topcart GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 270, 12.8.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 18. novembra spriedums – Topcart/EUIPO – Carl International (“TC CARL”)

(Lieta T-378/19) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “TC CARL” reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts grafiska preču zīme “CARL TOUCH” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2021/C 19/49)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Topcart GmbH (Wiesbaden, Vācija) (pārstāvis: M.-H. Hoffmann, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Carl International (Limonest, Francija) (pārstāve: B. Müller, advokāte)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2019. gada 2. aprīļa lēmumu lietā R 1617/2018-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Carl International un Topcart.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Topcart GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 270, 12.8.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 18. novembra spriedums – LG Electronics/EUIPO – Staszewski (“K7”)**(Lieta T-21/20) ⁽¹⁾****(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “K7” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “k7” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Preču līdzība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)**

(2021/C 19/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: LG Electronics, Inc. (Seula, Dienvidkoreja) (pārstāve: R. Schiffer, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Folliard-Monguiral un V. Ruzek)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Miłosz Staszewski (Wrocław, Polija) (pārstāve: E. Gryc-Zerych, advokāte)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2019. gada 31. oktobra lēmumu lietā R 401/2019-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp M. Staszewski un LG Electronics.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) LG Electronics atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 68, 2.3.2020.

Vispārējās tiesas 2020. gada 13. novembra rīkojums – UG/Komisija**(Lieta T-571/17) ⁽¹⁾****(Civildienests – Līgumdarbinieki – Uz nenoteiktu laiku noslēgts līgums – Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 47. panta c) punkta i) apakšpunkts – Izbeigšana ar uzteikumu – Vienošanās par kaitējuma atlīdzinājuma summu – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taistīšanas)**

(2021/C 19/51)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: UG (pārstāvji: M. Richard un P. Junqueira de Oliveira, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Radu Bouyon un B. Mongin)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt 2016. gada 17. oktobra lēmumu, ar kuru Komisijas Infrastruktūras un loģistikas birojs Luksemburgā (OIL) no 2017. gada 20. augusta ir izbeidzis prasītājas darba līgumu, pamatojoties uz Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 47. panta c) punkta i) apakšpunktu, un, otrkārt, atlīdzināt materiālo kaitējumu, kas prasītājai esot nodarīts šā lēmuma dēļ, kā arī morālo kaitējumu, kas tai esot nodarīts pazemojošas izturēšanās pret viņu darbības arodbiedrībā un bērna kopšanas atvaļinājuma izmantošanas dēļ.

Rezolutīvā daļa

- 1) Par finansiālu kompensāciju, kas saistīta ar 2016. gada 17. oktobra lēmumu, ar kuru Komisijas Infrastruktūras un loģistikas birojs Luksemburgā (OIL) izbeidza UG darba līgumu, vairs nav jālemj.
- 2) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina pusi no UG tiesāšanās izdevumiem. UG sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem pati.

⁽¹⁾ OV C 357, 23.10.2017.

Vispārējās tiesas 2020. gada 30. oktobra rīkojums – Gáspár/Komisija**(Lieta T-827/19) ⁽¹⁾**

(Prasība atcelt tiesību aktu – Civildienests – Valstī iegūto pensijas tiesību nodošana – Sūdzība, kas iesniegta pēc Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktā paredzētā trīs mēnešu termiņa beigām – Atvairinājamas maldības neesamība – Acīmredzama nepieņemamība)

(2021/C 19/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Norbert Gáspár (Mensdorf, Luksemburga) (pārstāvis: R. Wardyn, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Mongin un M. Brauhoff)

Priekšmets

Prasība, kas celta saskaņā ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Atalgojuma un individuālo tiesību biroja (PMO) 2018. gada 23. maija lēmumu, ar kuru ir apstiprināta tiesību uz pensiju, ko prasītājs ieguvis pirms stāšanās darbā Savienības dienestā, nodošana Eiropas Savienības iestāžu pensiju režīmā.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu.
- 2) Norbert Gáspár atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 61, 24.2.2020.

Vispārējās tiesas 2020. gada 19. novembra rīkojums – Buxadé Villalba u.c./Parlaments**(Lieta T-32/20) ⁽¹⁾**

(Prasība atcelt tiesību aktu – Institucionālās tiesības – Parlamenta loceklis – Parlamenta veikta divu Spānijas deputātu ievēlēšanas par Eiropas Parlamenta deputātiem pieņemšana zināšanai – Trīs citu Eiropas Parlamenta deputātu locus standi – Tieša skāruma neesamība – Pieteikums nolūkā panākt deklaratīvu nolēmumu – Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji celta tiesā, kuras kompetencē acīmredzami nav to izskatīt)

(2021/C 19/53)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Jorge Buxadé Villalba (Madride, Spānija), María Esperanza Araceli Aguilar Pinar (Madride), Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi (Madride) (pārstāve: M. Castro Fuertes, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: N. Görlitz un C. Burgos)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Parlamenta veikto *Carles Puigdemont i Casamajó* un *Antoni Comín i Oliveres* ievēlēšanas par Eiropas Parlamenta locekļiem pieņemšanu zināšanai, par ko Parlamenta priekšsēdētājs paziņoja 2020. gada 13. janvāra plenārsēdē.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt daļēji kā acīmredzami nepieņemamu un daļēji kā tādu, kas celta tiesā, kuras kompetencē acīmredzami nav to izskatīt.
- 2) Par Spānijas Karalistes un Carles Puigdemont i Casamajó un Antoni Comín i Oliveres pieteikumiem par iestāšanos lietā vairs nav jālemj.
- 3) Jorge Buxadé Villalba, Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi un María Esperanza Araceli Aguilar Pinar sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus.
- 4) Spānijas Karaliste un Carles Puigdemont i Casamajó un Antoni Comín i Oliveres katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar attiecīgajiem pieteikumiem par iestāšanos lietā.

(¹) OV C 77, 9.3.2020.

Vispārējās tiesas 2020. gada 29. oktobra rīkojums – Isopix/Parlaments

(Lieta T-163/20) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu un prasība atlīdzināt zaudējumus – Publiski pakalpojumu līgumi – Iepirkuma procedūra – Fotopakalpojumu sniegšana – Pretendenta piedāvājuma noraidīšana un iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citam pretendenta – Publiskā iepirkuma procedūras atcelšana – Strīda priekšmeta daļējs zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas – Rīkojums – Prasība, kas daļēji celta tiesā, kurai acīmredzami nav kompetences to izskatīt)

(2021/C 19/54)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Isopix SA (Ixelles, Beļģija) (pārstāvji: P. Van den Bulck un J. Fahner, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: K. Wójcik un E. Taneva)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Parlamenta 2020. gada 24. marta lēmumu, ar ko ir noraidīts prasītājas iesniegtais piedāvājums iepirkumā COMM/DG/AWD/2019/854 "Fotografēšanas pakalpojumu sniegšana – Eiropas Parlamenta aktuālo notikumu un iestādes pasākumu atspoguļojums fotoattēlos" un tā tiek informēta par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu citam pretendenta, un Parlamenta 2020. gada 17. aprīļa vēstuli, ar kuru tā tiek informēta par tās piedāvājuma iepirkumam COMM/DG/AWD/2019/854 noraidīšanu ar pamatojumu, ka tā neatbilst atlases kritērijiem attiecībā uz saimniecisko un finansiālo stāvokli, un, otrkārt, prasība, kas galvenokārt ir pamatota ar LESD 266. pantu un ar ko tiek lūgts piespriest Parlamentam pārskatīt piedāvājumus, un pakārtoti ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko tiek lūgts atlīdzināt zaudējumus, kas esot nodarīti prasītājai.

Rezolutīvā daļa

- 1) Par prasību vairs nav jālemj daļā par Eiropas Parlamenta 2020. gada 24. marta lēmuma atcelšanu, ar kuru iepirkumā COMM/DG/AWD/2019/854 "Fotografēšanas pakalpojumu sniegšana – Eiropas Parlamenta aktuālo notikumu un iestādes pasākumu atspoguļojums fotoattēlos" ir noraidīts Isopix SA piedāvājums un tā tiek informēta par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu citam pretendenta, un par Parlamenta 2020. gada 17. aprīļa vēstules, ar kuru tā tiek informēta par tās piedāvājuma iepirkumam COMM/DG/AWD/2019/854 noraidīšanu ar pamatojumu, ka tā neatbilst atlases kritērijiem attiecībā uz saimniecisko un finansiālo stāvokli, atcelšanu.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt kā tādu, kas celta tiesā, kurai acīmredzami nav kompetences to izskatīt.
- 3) Parlaments atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 191, 8.6.2020.

Vispārējās tiesas 2020. gada 17. novembra rīkojums – González Calvet/VNV

(Lieta T-257/20) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu – Ekonomikas un monetārā politika – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Lēmums, ar ko ir atteikts piešķirt finansiālu kompensāciju attiecīgajiem akcionāriem un kreditoriem – Formas prasību neievērošana – Vispārējās tiesas Reglamenta 76. panta d) punkts – Acīmredzama nepieņemamība)

(2021/C 19/55)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Ramón González Calvet (Barselona, Spānija) un Joan González Calvet (Barselona) (pārstāvis: P. Molina Bosch, advokāts)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (pārstāvji: S. Branca, J. King, L. Forestier un E. Muratori, pārstāvji, kuriem palīdz H.-G. Kamann, F. Louis, V. Del Pozo Espinosa De Los Monteros un L. Hesse, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt VNV 2020. gada 17. marta Lēmumu SRB/EES/2020/52 attiecībā uz to, lai noteiktu, vai akcionāriem un kreditoriem, kurus skar Banco Popular Español, SA noregulējuma pasākums, ir piešķirama kompensācija.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu.
- 2) Par Spānijas Karalistes pieteikumu par iestāšanos lietā nav jālemj.
- 3) Ramón González Calvet un Joan González Calvet sedz savus, kā arī atlīdzina Vienotās noregulējuma valdes (VNV) tiesāšanās izdevumus, izņemot tos, kas ir saistīti ar Spānijas Karalistes pieteikumu par iestāšanos lietā.

- 4) González Calvet, VNV un Spānijas Karaliste katrs sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas ir saistīti ar Spānijas Karalistes pieteikumu par iestāšanos lietā.

(¹) OV C 209, 22.6.2020.

Vispārējās tiesas 2020. gada 5. novembra rīkojums – Moloko Beverage/EUIPO – Nexus Liquids (“moloko”)

(Lieta T-383/20) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības pasludināšanas process – Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2021/C 19/56)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Moloko Beverage GmbH (Göppingen, Vācija) (pārstāve: D. Wieland, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Nexus Liquids GmbH (Bad Salzuflen, Vācija) (pārstāvis: F. Schembecker, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2020. gada 18. marta lēmumu lietā R 1485/2019-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Nexus Liquids un Moloko Beverage.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Moloko Beverage GmbH un Nexus Liquids GmbH sedz savus, kā arī katra atlīdzina pusi no Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumu.

(¹) OV C 262, 10.8.2020.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 29. oktobra rīkojums – Facebook Ireland/Komisija

(Lieta T-451/20 R)

(Pagaidu noregulējums – Konkurence – Informācijas pieprasījums – Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkts – Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – Steidzamība – Fumus boni juris – Interesu izsvēršana)

(2021/C 19/57)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Facebook Ireland Ltd (Dublina, Īrija) (pārstāvji: D. Jowell, QC, D. Bailey, barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, solicitors, un T. Oeyen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Conte, C. Urraca Caviedes un C. Sjodin)

Priekšmets

Pieteikums, kas pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt Komisijas Lēmuma C(2020) 3011 *final* (2020. gada 4. maijs) par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta un 24. panta 1. punkta d) apakšpunkta piemērošanu (Lieta AT.40628 – *Facebook* prakse saistībā ar datiem) izpildi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Apturēt līdz brīdim, kad tiek izpildīta šā rīkojuma 2. punktā minētā procedūra, Eiropas Komisijas Lēmuma C(2020) 3011 *final* (2020. gada 4. maijs) par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta un 24. panta 1. punkta d) apakšpunkta piemērošanu (Lieta AT.40628 – “Facebook” prakse saistībā ar datiem) 1. panta izpildi, ciktāl tajā noteiktais pienākums attiecas uz dokumentiem, kuri nav saistīti ar “Facebook Ireland Ltd” komercdarbību un kuri ietver sensitīvus personas datus.
- 2) Uzdot “Facebook Ireland” sniegt ziņas par to, kuri dokumenti ietver šā rīkojuma 1. punktā minētos datus, un tos nosūtīt Komisijai atsevišķā elektroniskā informācijas nesējā. Pēc tam šie dokumenti tiks ievietoti virtuālā datu telpā, kurai varēs piekļūt vienīgi pēc iespējas ierobežots par izmeklēšanu atbildīgās darba grupas dalībnieku skaits – skaita ziņā līdzvērtīga “Facebook Ireland” advokātu sastāva (virtuālā vai fiziskā) klātbūtnē. Par izmeklēšanu atbildīgās darba grupas dalībnieki pārbaudīs un atlasīs attiecīgos dokumentus, vienlaikus dodot “Facebook Ireland” advokātiem iespēju tos komentēt, pirms dokumenti, kas tiks atzīti par nozīmīgiem, tiks pievienoti lietas materiāliem. Ja “Facebook Ireland” advokāti nepiekrīt kāda dokumenta kvalifikācijai, viņiem būs iespēja darīt zināmus savas nepieņemšanas iemeslus. Ilgstoši neatrisinātu domstarpību gadījumā “Facebook Ireland” strīda izšķiršanas nolūkā varēs vērsties pie Komisijas Konkurences ģenerāldirektora direktora, kas atbildīgs par informācijas, saziņas un plašsaziņas jomu.
- 3) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu pārējā daļā noraidīt.
- 4) Atcelt 2020. gada 24. jūlija rīkojumu Facebook Ireland/Komisija (T-451/20 R).
- 5) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 29. oktobra rīkojums – *Facebook Ireland*/Komisija

(Lieta T-452/20 R)

(Pagaidu noregulējums – Konkurence – Informācijas pieprasījums – Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkts – Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – Steidzamība – *Fumus boni juris* – Interesu izsvēršana)

(2021/C 19/58)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Facebook Ireland Ltd (Dublina, Īrija) (pārstāvji: D. Jowell, QC, D. Bailey, barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle, solicitors, un T. Oeyen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Conte, C. Urraca Caviedes un C. Sjodin)

Priekšmets

Pieteikums, kas pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt Komisijas Lēmuma C(2020) 3013 *final* (2020. gada 4. maijs) par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta un 24. panta 1. punkta d) apakšpunkta piemērošanu (Lieta AT.40684 – *Facebook Marketplace*) izpildi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Apturēt līdz brīdim, kad tiek izpildīta šā rīkojuma 2. punktā minētā procedūra, Eiropas Komisijas Lēmuma C(2020) 3013 *final* (2020. gada 4. maijs) par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punkta un 24. panta 1. punkta d) apakšpunkta piemērošanu (Lieta AT.40684 – *Facebook Marketplace*) 1. panta izpildi, ciktāl tajā noteiktais pienākums attiecas uz dokumentiem, kuri nav saistīti ar “Facebook Ireland Ltd” komercdarbību un kuri ietver sensitīvus personas datus.
- 2) Uzdot “Facebook Ireland” sniegt ziņas par to, kuri dokumenti ietver šā rīkojuma 1. punktā minētos datus, un tos nosūtīt Komisijai atsevišķā elektroniskā informācijas nesējā. Pēc tam šie dokumenti tiks ievietoti virtuālā datu telpā, kurai varēs piekļūt vienīgi pēc iespējas ierobežots par izmeklēšanu atbildīgās darba grupas dalībnieku skaits – skaita ziņā līdzvērtīga “Facebook Ireland” advokātu sastāva (virtuālā vai fiziskā) klātbūtnē. Par izmeklēšanu atbildīgās darba grupas dalībnieki pārbaudīs un atlasīs attiecīgos dokumentus, vienlaikus dodot “Facebook Ireland” advokātiem iespēju tos komentēt, pirms dokumenti, kas tiks atzīti par nozīmīgiem, tiks pievienoti lietas materiāliem. Ja “Facebook Ireland” advokāti nepiekrītīs kāda dokumenta kvalifikācijai, viņiem būs iespēja darīt zināmus savas nepieņemšanas iemeslus. Ilgstoši neatrisinātu domstarpību gadījumā “Facebook Ireland” strīda izšķiršanas nolūkā varēs vērsties pie Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta direktora, kas atbildīgs par informācijas, saziņas un plašsaziņas jomu.
- 3) Pieteikuma par pagaidu noregulējumu pārējā daļā noraidīt.
- 4) Atcelt 2020. gada 24. jūlija rīkojumu Facebook Ireland/Komisija (T-452/20 R).
- 5) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2020. gada 30. septembrī – LA International Cooperation/Komisija

(Lieta T-609/20)

(2021/C 19/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: LA International Cooperation Srl (Milāna, Itālija) (pārstāvji: B. O'Connor, Solicitor, un M. Hommé, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt prasītājam tieši adresēto Komisijas 2020. gada 20. jūlija lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), ar ko prasītājs ir izslēgts no dalības tādu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, ko finansē no ES budžeta un 11. Eiropas Attīstības fonda, vai izslēgts no atlases Savienības līdzekļu īstenošanai saskaņā ar Regulu (ES, *Euratom*) 2018/1046 ⁽¹⁾ un Eiropas Attīstības fonda līdzekļu īstenošanas, kas reglamentēta Regulā (ES) 2018/1877 ⁽²⁾, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešpadsmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots labas pārvaldības principa, tiesību ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma, rūpības pienākuma un Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 pārkāpums ⁽³⁾.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka OLAF neesot pareizi sazinājies ar prasītāju, tādējādi pārkāpjot tiesības uz aizstāvību, rūpības pienākumu un pienācīgu procesu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 7. un 9. panta, tiesību uz labu pārvaldību, rūpības pienākuma un pienācīga procesa pārkāpums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots OLAF pamatregulas 9. panta 4. punkta, tiesību uz pienācīgu procesu un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka OLAF esot rīkojies, pārkāpjot Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 7. panta 8. punktu un labas pārvaldības principu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 9. panta 1. punkta un tiesību uz labu pārvaldību pārkāpums.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka EDES panelļkomiteja, veicot OLAF konstatēto faktu provizorisku juridisko klasifikāciju, esot rīkojusies, pārkāpjot Pamattiesību hartas 41., 47., 48. un 54. pantu.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka OLAF galīgajā ziņojumā EDES panelļkomitejai nebija atļauts pieņemt neatkarīgu lēmumu vai pienācīgi novērtēt prasītāja sniegto argumentu nozīmi, tādējādi pārkāpjot labas pārvaldības principu un Finanšu regulas 135.–143. pantu.
9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka nedz lobēšanas darbības, nedz rezultativitātes atalgojums ir *per se* prettiesisks, un, izdarot šādu pieņēmumu, esot pārkāpts labas pārvaldības princips.
10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā izdarītie galvenie konstatējumi attiecībā uz prasītāju esot kļūdaini, jo EDES panelļkomiteja un iecelējiestāde (DG NEAR) esot rīkojušās, pārkāpjot prasītāja pamattiesības, un it īpaši labas pārvaldības principu, rūpības pienākumu, kā arī tas, ka apstrīdētais lēmums neesot pienācīgi pamatots.
11. Ar vienpadsmito pamatu tiek apgalvots EDES panelļkomitejas Reglamenta 13. panta 2. punkta un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.
12. Ar divpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka EDES panelļkomitejai esot bijis jābūt citai informācijai, nevis OLAF izstrādātajam galīgajam ziņojumam, tādējādi pārkāpjot EDES panelļkomitejas Reglamenta 13. panta 2. punktu.
13. Ar trīspadsmito pamatu tiek apgalvots, ka OLAF izstrādātā galīgā ziņojuma redakcija esot bijusi tik plaša, ka tādējādi esot pieļauts labas pārvaldības principa, rūpības pienākuma un pienācīga procesa pārkāpums.
14. Ar četrpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka sods esot noteikts tādā līmenī, ko esot ietekmējuši dažādi Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013, Finanšu regulas un tiesību pamatprincipu pārkāpumi.
15. Ar piecpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka redīgētajā galīgajā ziņojumā neesot atspoguļots tas, ka eksperta *Curriculum Vitae* esot ticis sagrozīts vai safabricsēts, un tādējādi apstrīdētais lēmums šajā ziņā neesot pamatots un tajā esot pieļauts labas pārvaldības principa, rūpības pienākuma un tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

16. Ar sešpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka OLAF darbības analīzes ziņojums nebija piemērots izvirzītajam mērķim, tādējādi pārkāpjot labas pārvaldības principu un tiesības uz aizstāvību.

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 (OV 2018, L 193, 1. lpp.).
- (²) Padomes Regula (ES) 2018/1877 (2018. gada 26. novembris) par finanšu regulējumu, ko piemēro 11. Eiropas Attīstības fondam, un ar ko atceļ Regulu (ES) 2015/323 (OV 2018, L 307, 1. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (*Euratom*) Nr. 1074/1999 (OV 2013, L 248, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 15. oktobrī – OG/EAA

(Lieta T-632/20)

(2021/C 19/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: OG (pārstāvji: S. Pappas un N. Kyriazopoulou, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Aizsardzības aģentūra (EAA)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Aizsardzības aģentūras 2019. gada 13. decembra lēmumu, ar ko prasītāja netika iekļauta piemēroto kandidātu rezerves sarakstā;
- atcelt EAA izpilddirektora lēmumu, ar kuru tika noraidīta prasītājas sūdzība par EAA 2019. gada 13. decembra lēmumu, ciktāl tajā ir iekļauts papildu pamatojums; un
- piespriest kompensāciju 3 000 EUR (trīs tūkstoš euro) apmērā par prasītājai nodarīto nemateriālo kaitējumu;
- piespriest atbildētājai segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts būtisks procedūras noteikums – pienākums norādīt pamatojumu.
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievēroti vienlīdzīgas attieksmes, pārskatāmības, objektivitātes un labas pārvaldības principi.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots paziņojums par vakanci, ka pamatojums ir pretrunīgs vai nepietiekams un ka, izvērtējot prasītājas kvalifikāciju attiecībā uz vakanto amatu, ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
-

Prasība, kas celta 2020. gada 20. oktobrī – Leonine Distribution/Komisija**(Lieta T-641/20)**

(2021/C 19/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Leonine Distribution GmbH* (Minhene, Vācija) (pārstāvis: J. Kreile, advokāts)*Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2020. gada 10. augusta Īstenošanas lēmumu C(2020) 5515 *final*, kurā atbilstoši Padomes Regulai (EK) Nr. 58/2003 ⁽¹⁾ ir pārbaudīts Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūras akta tiesiskums;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza astoņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, interpretējot uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus dokumentu tekstu, ir pieļāvusi kļūdu.
 - Tiek apgalvots, ka teksts neļauj izdarīt secinājumu, ka prasītājas klasificēšanai par Eiropas uzņēmumu izšķiroša ir “galīgo īpašnieku” valstspiederība, nevis tikai tiešo dalībnieku valstspiederība.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir kļūdaini noraidījusi, ka *LEONINE Distribution* galīgais Eiropā esošais īpašnieks ir *KKR European Fund IV LP*.
 - Prasītājas ieskatā, jau *EACEA* ir izdarījusi pieņēmumu, ka *KKR European Fund IV LP* ir uzskatāma par prasītājas “galīgo īpašnieku”.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir kļūdaini balstījusi savu lēmumu uz apgalvoti nepietiekamu informāciju par *KKR European Fund IV LP* ieguldītāju sastāvu.
 - Izvērtējot prasītājas atbilstību, neesot svarīgs detalizēts fonda individuālo ieguldītāju sastāvs, bet gan tikai, tas, ka ieguldījumu apliecību vairākums – kā apliecināts – pieder ieguldītājiem no Eiropas.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija pietiekamā mērā nav ņēmusi vērā lietas faktus un Regulas (ES) Nr. 1295/2013 ⁽²⁾ (Regula “Radošā Eiropa”) mērķus.
 - Komisijas lēmuma pamatā esot nepierādīts apgalvojums, ka pieprasītais finansējums tiktu pārskaitīts uz trešām valstīm;
 - Komisija savā lēmumā neesot izvērtējusi finansējumu reglamentējošo normu mērķus.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas lēmums ir pretrunā piemērojamo finansēšanas pamatnostādņu mērķiem.
 - Fakts, ka ir noraidīta prasītājas atbilstība finansējumam, neesot saderīgs ar Regulas “Radošā Eiropa” mērķiem.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas lēmums ir pretrunā Regulā “Radošā Eiropa” izmantotajam jēdzienam “Eiropas darbs”.
- Jēdziens “Eiropas darbs”, kas ir definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/13/ES ⁽³⁾, esot saprotams plaši, un ar to neesot saderīga Komisijas šaurā izpratne par atbilstību finansējumam.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas lēmumā neesot ievērots samērīguma princips.
- MEDIA finansējuma piešķiršana ar nosacījumu, ka tas tiek izmantots atbilstoši finansējumu reglamentējošajām normām, būtu bijusi vienlīdz iedarbīgs, taču mazāk ierobežojošs līdzeklis.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija prettiesiski nav ņēmusi vērā papildu skaidrojumus, kurus prasītāja ir sniegusi savā 2020. gada 15. jūlija vēstulē.
- Komisijai esot bijis jāņem vērā prasītājas apsvērumi, jo tie netika iesniegti ar novēlošanos un tāpēc bija pieņemami.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 58/2003 (2002. gada 19. decembris), ar ko nosaka statūtus izpildaģentūrām, kurām uztic konkrētus Kopienas programmu pārvaldības uzdevumus (OV 2003, L 11, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1295/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido programmu “Radošā Eiropa” (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1718/2006/EK, Lēmumu Nr. 1855/2006/EK un Lēmumu Nr. 1041/2009/EK (OV 2013, L 347, 221. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES (2010. gada 10. marts) par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV 2010, L 95, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 23. oktobrī – NU/EUIPO

(Lieta T-650/20)

(2021/C 19/62)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: NU (pārstāvji: S. Pappas un N. Kyriazopoulou, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) iecelēj institūcijas 2020. gada 1. aprīļa lēmumu par prasītājas līguma nepagarināšanu;
- piespriest kompensāciju 20 000 EUR (divdesmit tūkstošu eiro) apmērā par nemantisko kaitējumu, kas prasītājai radies lēmuma par viņas līguma nepagarināšanu dēļ;
- piespriest atbildētājai segt savus, kā arī atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota kompetences neesamība.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots būtisks procedūras noteikumu pārkāpums, kas ietver 2019. gada novērtējuma ziņojuma neiekļaušanu dialogā pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota rūpības pienākuma neizpilde saistībā ar to, ka administrācija nav ņēmusi vērā prasītājas veselības problēmas, 2019. gada novērtējuma ziņojumu un visus juridiskos kritērijus prasītājas snieguma vērtējumam.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot sniegts prettiesisks pamatojums un/vai pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots pārkāpums pirmstiesas procedūrā, līdz ar ko iecelējinstītūcija pienācīgi nepārskatīja 2020. gada 15. jūlija lēmumu.

Prasība, kas celta 2020. gada 27. oktobrī – Silex/Komisija un EASME

(Lieta T-654/20)

(2021/C 19/63)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Silex Ipari Automatizálási Zrt. (Budapešta) (pārstāve: Á. Baratta, advokāte)

Atbildētāji: Eiropas Komisija un Mazo un vidējo uzņēmumu izpildaģentūra (EASME)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt EASME 2020. gada 18. augusta paziņojumu par parādu Nr. 3242009492 (turpmāk tekstā – “paziņojums par parādu”), ciktāl ar to uzdots samaksāt summu 55 454,44 EUR apmērā;
- atcelt EASME vēstuli ar atsauces numuru Ares(2020)4309529-18/08/2020, kas pievienota paziņojumam par parādu (turpmāk tekstā – “vēstule”), ciktāl ar to uzdots atmaksāt summu 48 238,75 EUR apmērā, atbrīvojot iemaksu Garantiju fondā;
- atcelt paziņojumam par parādu pievienoto vēstuli, ciktāl tajā ietvertajā galīgajā aprēķinā tiesās personāla izmaksas 210 423,11 EUR apmērā ir kvalificētas kā neattiecināmas;
- atcelt paziņojumam par parādu pievienoto vēstuli, ciktāl tajā ietvertajā galīgajā aprēķinā netiešās izmaksas 52 605,78 EUR apmērā ir kvalificētas kā neattiecināmas;
- piespriest EASME un Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats, kas saistīts ar pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi

EASME nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā nav juridiski pamatojusi paziņojumā par parādu un tam pievienotajā vēstulē ietvertos apgalvojumus.

2. Otrais pamats, kas saistīts ar labas pārvaldības principa pārkāpumu

EASME ir pārkāpusi labas pārvaldības principu, jo tā:

- pēc būtības nav atbildējusi uz prasītājas tehniskajiem ziņojumiem un priekšlikumiem un nav atbildējusi uz prasītājas lūgumiem veikt grozījumus līgumā;

- būtiskā projekta posmā nav nodrošinājusi projekta speciālista pieejamību;
- ir pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 1290/2013 ⁽¹⁾ 40. panta 2. punktu attiecībā uz neatkarīgo ekspertu pakalpojumu izmantošanu, kā arī attiecībā uz šī paša panta 3. punktā minētajām prasībām saistībā ar neatkarīgo ekspertu interešu konfliktu.

3. Trešais pamats, kas saistīts ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā

EASME ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, paziņojumam par parādu pievienotajā vēstulē secinot, ka projekts būtībā neatbilst vispārējiem tehniskiem un komerciāliem mērķiem, jo, veicot šo vērtējumu, atbildētāja nav ņēmusi vērā faktus un dokumentus.

4. Ceturtais pamats, kas saistīts ar samērīguma prasības pārkāpumu

EASME ir pārkāpusi samērīguma prasību, par neattiecināmām atzīstot izmaksas 263 028,89 EUR apmērā no kopējām prasītājas deklarētajām izmaksām 804 020,75 EUR apmērā.

5. Piektais pamats, kas saistīts ar pareizas finanšu vadības prasību, īpaši saimnieciskuma un efektivitātes prasību pārkāpumu

EASME nav ņēmusi vērā prasītājas apsvērumus par tirgus vajadzību izmaiņām un no tām izrietošo nepieciešamību veikt grozījumus projektā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1290/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko nosaka pētniecības un inovācijas pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" (2014.-2020. gads) dalības un rezultātu izplatīšanas noteikumus un atceļ Regulu (EK) Nr. 1906/2006 (OV 2013, L 347, 81. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 30. oktobrī – NV/eu-LISA

(Lieta T-661/20)

(2021/C 19/64)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: NV (pārstāvji: S. Rodrigues un A. Champetier, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Aģentūra lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (eu-LISA)

Prasītāja prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2020. gada 3. februāra lēmumu, ciktāl ar to prasītājam izteikts rājiens;
- ja nepieciešams, atcelt 2020. gada 3. augusta lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītāja 2020. gada 9. aprīļa sūdzība;
- uzlikt izmaksāt finansiālu kompensāciju par morālo kaitējumu, kas *ex aequo et bono* ir novērtējama 5 000 EUR apmērā;
- piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četru pamatus.

1. Pirmais pamats ir par to, ka valdes 2015. gada 28. janvāra lēmums (2015-014) par administratīvo izmeklēšanu esot prettiesisks.
2. Otrais pamats ir par tiesību uz aizstāvību un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta, kā arī tiesību tikt uzklausi pārkāpumu un pienākuma ievērot konfidencialitāti neizpildi.
3. Trešais pamats ir par Civildienesta noteikumu 12., 12.a, 17. un 19. panta un labas pārvaldības principa pārkāpumu, kā arī par acīmredzamām kļūdām vērtējumā.
4. Ceturtais pamats ir par Civildienesta noteikumu IX pielikuma par disciplinārlietām 10. panta pārkāpumu un rūpības pienākuma neizpildi.

Prasība, kas celta 2020. gada 9. novembrī – *Sam McKnight/EUIPO – Carolina Herrera* (“COOL GIRL”)

(Lieta T-670/20)

(2021/C 19/65)

Tiesvedības valoda: angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sam McKnight Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: *V. von Bomhard* un *J. Fuhrmann*, lawyers)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa Apelācijas padomē dalībiece: *Carolina Herrera Ltd* (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “COOL GIRL” reģistrācijas pieteikums – Reģistrācijas pieteikums Nr. 16 681 975

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 25. augusta lēmums lietā R 689/2019-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un gadījumā, ja *Carolina Herrera* iestājas lietā, piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Savienības Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2020. gada 11. novembrī – *Celler Lagravera*/EUIPO – *Cyclic Beer Farm* (“Cíclic”)**(Lieta T-673/20)**

(2021/C 19/66)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Celler Lagravera, SLU* (Madrīde, Spānija) (pārstāvis: J.L. Rivas Zurdo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Cyclic Beer Farm, SL* (Barselona, Spānija)**Informācija par procesu EUIPO**

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Cíclic” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17948 980

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2020. gada 18. augusta lēmums lietā R 465/2020-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā, noraidot *Celler Lagravera, SLU* apelācijas sūdzību, ir atstāts spēkā Iebildumu nodaļas lēmums Nr. B 3 071 125, ar kuru apmierināti iebildumi saistībā ar visām precēm, kuras aptvertas ar grafisku preču zīmi Nr. 17 948 980 “Cíclic”, attiecībā uz 33. klasē ietilpstošiem “viniem”, un
- piespriest tam lietas dalībniekam vai dalībniekiem, kas iebilst pret šo prasību, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 12. novembrī – *Leonardo*/Frontex**(Lieta T-675/20)**

(2021/C 19/67)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Leonardo SpA* (Roma, Itālija) (pārstāvji: M. Esposito, F. Caccioppoli un G. Calamo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra

Prasījumi

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu – pēc tam, kad tā pēc būtības būs pārbaudījusi dokumentus, kuriem ir lūgta piekļuve, un izdevusi ar šo piekļuvi saistīto rīkojumu par [dokumentu] izsniegšanu vai iesniegšanu, – atcelt apstrīdēto lēmumu un attiecīgi uzdot *Frontex* par pienākumu nekavējoties iepazīstināt prasītāju ar pieprasītajiem dokumentiem. Tiek arī prasīts piespriest atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir par atteikumu apmierināt pieteikumu piekļūt dokumentiem, kas attiecas uz iepirkuma procedūru FRONTX/OP/888/2019/JL/CG, par kuru Eiropas Savienības Vispārējā tiesā ir ierosināta tiesvedība T-849/19 (tostarp lēmumam par līguma slēgšanu, iepirkuma protokoliem, dokumentācijai, kurus ir iesniedzis pretendents, kam ir piešķirtas līguma slēgšanas tiesības, kā arī visiem pārējiem iepirkuma procedūras dokumentiem).

Pamatodama prasību, prasītāja apgalvo, ka esot pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 2. punkta pirmais ievilkums un 3. punkts, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV 2014, L 94, 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.), un it īpaši tās 28. un 21. pants, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV 2018, L 193, 1. lpp.), 161. pants, kā arī valdes 2019. gada 23. jūlija Lēmums Nr. 19 un Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/715 (2018. gada 18. decembris) par finanšu pamatregulu struktūrām, kas izveidotas saskaņā ar LESD un Euratom līgumu un minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 70. pantā (OV 2019, L 122, 1. lpp.), 89. pants.

Pakārtoti prasītāja pārmet *Frontex*, ka tā nav piekritusi nodrošināt pat daļēju piekļuvi dokumentiem.

Prasība, kas celta 2020. gada 13. novembrī – Dr. August Wolff/EUIPO – Combe International (“Vagisan”)

(Lieta T-679/20)

(2021/C 19/68)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bīlefelda, Vācija) (pārstāvis: A. Thünken, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Combe International Ltd (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: vārdiskas preču zīmes “Vagisan” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 10 985 168

Informācija par procesu EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 3. septembra lēmums lietā R 2459/2019-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt EUIPO Anulēšanas nodaļas 2019. gada 11. septembra lēmumu Nr. 000018101 C;
- piespriest EUIPO, kā arī attiecīgā gadījumā, personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kā arī izdevumus saistībā ar procesu EUIPO.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 11. novembrī – *Novelis*/Komisija**(Lieta T-680/20)**

(2021/C 19/69)

*Tiesvedības valoda – angļu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Novelis Inc. (Mississauga, Ontario, Kanāda) (pārstāvji: S. Völcker, T. Caspary un R. Benditz, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Juridiskais pamatojums

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā vai daļēji atcelt Komisijas 2020. gada 31. augusta lēmumu lietā Nr. M.9076 – *Novelis/Aleris*, ar kuru ir noraidīts *Novelis* lūgums par vienu mēnesi pagarināt aizlieguma periodu atbilstoši *Novelis/Aleris* saistību 49. klauzulai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdēto lēmumu esot pieņēmis Konkurences ģenerāldirektorāta ģenerāldirektora vietnieks, nevis komisāru kolēģija, pārkāpjot kolēģiālas atbildības principu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots prasītājas tiesību tikt uzklašītai pārkāpums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka neesot norādīts atbilstošs pamatojums, kas ļautu prasītājai efektīvi izmantot savas tiesības uz aizstāvību.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ietverot vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā un tajā neesot ņemts vērā, ka prasītājai ir pamatots iemesls prasīt pagarinājumu. Prasītāja arī apgalvo, ka, ņemot vērā apstrīdētā lēmuma tiesiskās sekas un to, ka ir pieejami vairāki mazāk apgrūtināši līdzekļi, ar to esot pārkāpts samērīguma princips.

Prasība, kas celta 2020. gada 13. novembrī – OC/EĀDD**(Lieta T-681/20)**

(2021/C 19/70)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* OC (pārstāves: L. Levi un A. Champetier, advokātes)*Atbildētājs:* Eiropas Ārējās darbības dienests**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

līdz ar to:

- atcelt 2020. gada 27. janvāra lēmumu, ciktāl ar to noraidīts prasītājas 2019. gada 27. septembra lūgums par zaudējumu atlīdzību;
- ciktāl nepieciešams atcelt 2020. gada 4. augusta lēmumu, ar ko ir noraidīta prasītājas 2020. gada 17. aprīļa sūdzība;
- piespriest atbildētajam atlīdzināt prasītājai morālo kaitējumu un finansiālos zaudējumus, kuri attiecīgi lēsti *ex aequo et bono* 20 000 EUR un 580 889 EUR apmērā;
- piespriest atbildētajam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja ir izvirzījusi trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 22.a pants, EĀDD avansu pārziņu uzdevumu un pienākumu hartas 3.3. pants, EĀDD finanšu pārbaudītāju profesionālo standartu kodeksa 3. pants un Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos Lēmuma PROC HR(2011)008 2. pants.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots rūpības pienākums. Prasītāja šajā ziņā it īpaši uzskata, ka viņas pārcelšana citā amatā tika izlemta, neievērojot amatu līdzvērtības principu un ka, ņemot vērā lietas apstākļus, viņas pārcelšanu amatā nepamato dienesta intereses.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības tikt uzklaustītam un nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, kā arī nav ievērota personas datu aizsardzība un tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību.

Prasība, kas celta 2020. gada 16. novembrī – Legero Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh (Apavi)**(Lieta T-682/20)**

(2021/C 19/71)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Austrija) (pārstāvis: M. Gail, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Rieker Schuh AG (Thayngen, Šveice)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 1 451 421-0185

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2020. gada 10. septembra lēmums lietā R 1650/2019-3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 5. panta un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. panta un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 62. panta otrā teikuma pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 62. panta pirmā teikuma pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 16. novembrī – Lēgeru Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh (Apavi)

(Lieta T-683/20)

(2021/C 19/72)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Austrija) (pārstāvis: M. Gail, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Rieker Schuh AG (Thayngen, Šveice)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 1 457 113-0405

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2020. gada 10. septembra lēmums lietā R 1648/2019-3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 5. panta un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. panta un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 62. panta otrā teikuma pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 62. panta pirmā teikuma pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 16. novembrī – *Legero Schuhfabrik/EUIPO – Rieker Schuh* (Apavi)

(Lieta T-684/20)

(2021/C 19/73)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Austrija) (pārstāvis: M. Gail, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Rieker Schuh AG (Thayngen, Šveice)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 1 457 113-0075

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2020. gada 10. septembra lēmums lietā R 1649/2019-3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 5. panta un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. panta un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 7. panta 1. punkta pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 62. panta otrā teikuma pārkāpums;
- Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 62. panta pirmā teikuma pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 16. novembrī – *Jinan Meide Casting u.c./Komisija***(Lieta T-687/20)**

(2021/C 19/74)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Jinan Meide Casting Co. Ltd* (*Jinan*, Ķīna) un 10 citi prasītāji (pārstāvji: R. Antonini, E. Monard un B. Maniatis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/1210 (2020. gada 19. augusts), ar ko pēc Vispārējās tiesas sprieduma lietā T-650/17 atkārtoti nosaka galīgu antidempinga maksājumu to Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes kaļamā čuguna un čuguna ar lodveida grafitu lietu vītņotu cauruļu savienotājelementu importam, kurus ražojis *Jinan Meide Castings Co., Ltd* (¹); un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (²) (turpmāk tekstā – “pamatregula”), 10. panta 1. punkta un atpakaļejoša spēka aizlieguma vispārējā principa pārkāpums. Prasītāji uzskata, ka saskaņā ar pamatregulas 10. panta 1. punktu un ņemot vērā, ka apstrīdētā regula stājās spēkā 2020. gada 22. augustā, nodokļi varēja tikt piemēroti vienīgi precēm, kas brīvā apritē nonāca, sākot no 2020. gada 22. augusta. Tāpēc tiek apgalvots, ka ar apstrīdētās regulas normām, kurās ir paredzēts pienākums no 2013. gada 15. maija uzlikt un iekasēt nodokļus, ir pārkāpts pamatregulas 10. panta 1. punkts un atpakaļejoša spēka aizlieguma vispārējais princips.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Savienības tiesību aktu atpakaļejoša spēka aizlieguma vispārējā principa un tiesiskās drošības vispārējā principa pārkāpums.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdēto regulu, Komisija ir pārkāpusi LESD 266. pantu, jo tā nav veikusi nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu atbilstību Vispārējās tiesas spriedumam lietā T-650/17. It īpaši, atkārtoti nosakot pienākumu iekasēt nodokļus no 2013. gada 15. maija, apstrīdētajā regulā neesot ņemts vērā, ka ar šo spriedumu Regula (ES) 2017/1146 ⁽³⁾ attiecībā uz *Jinan Meide Casting Co., Ltd.* (turpmāk tekstā – “JMCC”) tika atcelta pilnībā, kā rezultātā attiecībā uz JMCC noteiktie nodokļi ar atpakaļejošu spēku tika izskausti no Savienības tiesību sistēmas.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka, nosakot nodokļus ar atpakaļejošu spēku tā vietā, lai izraudzītos risinājumu, kas būtu mazāk apgrūtināošs, nosakot nodokļus tikai nākotnē, Komisija ir pārsniegusi to, kas bija nepieciešams, lai īstenotu Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-650/17, tādējādi pārkāpjot samērīguma principu, kā arī LES 5. panta 1. un 4. punktu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto regulu ir pārkāptas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, kas ir Savienības tiesību vispārējs princips, kas ir nostiprināts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā. Prasītāju ieskatā visdrīzākā efektīvā korekcija prettiesiskai nodokļu uzlikšanai to importam būtu bijusi to atcelšana un līdz ar to nepamatoti samaksāto nodokļu pilnīga atmaksāšana.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto regulu Komisija ir noteikusi nodokli attiecībā uz laikposmu, kurā šāds nodoklis ir atcelts saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa ⁽⁴⁾ 103. pantu, kurā ir paredzēts, ka šos nodokļus neiekasē, ja no importēšanas dienas nav pagājuši trīs gadi.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka JMCC preču importu reģistrācija nesniedza Komisijai pamatu šajā lietā paredzēt nodokļus ar atpakaļejošu spēku. Prasītāju ieskatā Komisijai arī nebija kompetences noteikt reģistrācijas pienākumu un tādējādi pienākums reģistrēt JMCC preču importus tika noteikts, pārkāpjot pamatregulas 14. panta 5. punktu.

⁽¹⁾ OV 2020, L 274, 20. lpp.

⁽²⁾ OV 2009, L 343, 51. lpp.

⁽³⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/1146 (2017. gada 28. jūnijs), ar ko atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes kaļāmā čuguna vītņotu cauruļu savienotājelementu importam, ko ražojis uzņēmums Jinan Meide Castings Co., Ltd. (OV 2017, L 166, 23)

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2020. gada 16. novembrī – *Freshly Cosmetics/EUIPO – Misiego Blázquez* (“IDENTY BEAUTY”)

(Lieta T-688/20)

(2021/C 19/75)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Freshly Cosmetics, SL (Reus, Spānija) (pārstāve: P. Roiger Bellostes, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Francisco Misiego Blázquez (Madrīde, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "IDENTY BEAUTY" reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 913 910

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2020. gada 11. septembra lēmums lietā R 205/2020-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un atļaut reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 17 913 910 "IDENTY BEAUTY" attiecībā uz visām prasītājas precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3. klasē.
- piespriest agrākās Spānijas preču zīmes īpašniekam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2020. gada 18. novembrī – *Iliad Italia*/Komisija

(Lieta T-692/20)

(2021/C 19/76)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Iliad Italia* SpA (Milāna, Itālija) (pārstāvji: *D. Fosselard* un *D. Waelbroeck*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2002. gada 6. marta Lēmumu C(2020) 1573 *final* necelt iebildumus pret paziņoto darbību lietā M.9674-*Vodafone Italia/TIM/INWIT* JV ar grozījumiem atbilstoši saistībām un atzīt to par saderīgu ar iekšējo tirgu un ar EEZ līguma darbību;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka saistībās nav sniegta skaidra definīcija vai kvantitatīva informācija attiecībā uz minimālo jaudas līmeni, kāds ir vajadzīgs, lai izpildītu pienākumu nodrošināt pietiekamu brīvo telpu, kas ir saistību efektivitātes galvenais pīlārs.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka saistībās nav tieši un skaidri prasīts jaunpienācējam nodrošināt tiesības jau no saistību izpildes sākuma iegūt mitināšanas pakalpojumus attiecībā uz 700 MHz frekvenču joslu, kas ir būtiska konkurējošā mobilā tīkla efektīvai darbībai.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka saistības skaidri un tieši neaizliedz pusēm izvēlēties neatbilstošas teritorijas, lai izpildītu savu pienākumu nodrošināt piekļuvi jaunpienācējiem, un saistības nesniedz nekādu aizsardzību pret pušu neobjektivitāti, izvēloties teritorijas, kurām sniegt piekļuvi.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka saistībās ir paredzēta nepietiekama un neskaidra procedūra piekļuves sniegšanai atbilstošām teritorijām, kā rezultātā jaunpienācēji nevar efektīvi izmantot teritorijas, kas tiek piedāvātas atbilstoši saistībām.

Prasība, kas celta 2020. gada 5. novembrī – *Hansol Paper*/Komisija

(Lieta T-693/20)

(2021/C 19/77)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hansol Paper Co. Ltd (Seula, Dienvidkoreja) (pārstāvji: B. Servais un V. Crochet, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2020/1524 (2020. gada 19. oktobris), ar ko attiecībā uz konkrēta Korejas Republikas izcelsmes smagā termopapīra importu nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrēta Korejas Republikas izcelsmes smagā termopapīra importam – daļā, kurā tā attiecas uz prasītāju;
- piespriest Komisijai un jebkurai personai, kurai varētu tikt atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja balstās uz vienu pamatu, apgalvojot, ka Komisijas metodoloģija cenas samazinājuma un mērķa cenas samazinājuma noteikšanai attiecībā uz prasītāju ir pretrunā Pamatregulas 3. panta 1., 2., 3. un 6. punktam un 9. panta 4. punktam.

Vispārējās tiesas 2020. gada 28. oktobra rīkojums – *Grange Backup Power*/Komisija

(Lieta T-110/18) ⁽¹⁾

(2021/C 19/78)

Tiesvedības valoda – angļu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 166, 14.5.2018.

Vispārējās tiesas 2020. gada 23. oktobra rīkojums – ZZ/ECB**(Lieta T-741/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/79)

Tiesvedības valoda – angļu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 103, 18.3.2019.

Vispārējās tiesas 2020. gada 27. oktobra rīkojums – CH un CN/Parlaments**(Lieta T-222/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/80)

Tiesvedības valoda – franču

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 201, 15.6.2020.

Vispārējās tiesas 2020. gada 27. oktobra rīkojums – CH un CN/Parlaments**(Lieta T-490/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/81)

Tiesvedības valoda – franču

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 329, 5.10.2020.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV